

Chefen har ordet:

Kamrater – året, som i skrivande stund snart är slut, har fortsatt präglats av pandemin och ett avskryvärt krig i Europa. Nu i december ökar smittspridningen av covid 19 igen och vissa delar av vår sjukvård har åter gått upp i stabsläge.

Vi har långsamt försökt att anpassa oss till en ny verklighet med ett virus som återkommande lägger krokben för oss alla och vi hoppas att ... nu får det vara slut!

I februari blev vi varse att vi lever i en osäker säkerhetspolitisk omvärld då Ukraina angreps av sin östliga granne, Ryssland. Detta storskaliga och, för mig, helt obegripliga anfallskrig mot Ukraina har kommit att påverka oss alla, inte minst genom den oro ett krig i Europa sprider.

Ukrainas kamp är vår

Vår förhoppning är att västvärlden och EU fortsatt stödjer Ukrainas kamp att vara en egen och fri nation. Ukrainas kamp är samtidigt vår och hela Europas kamp för nationell frihet.

Vår egen försvarsmakt har, i stor politisk enighet, påbörjat sin uppbyggnad av ett nytt invasionsförsvar där arbetet med nya och fler krigsförband och ytterligare utbildningsplatser har tagit sin början. Vår erfarenhet säger oss att det kommer att ta tid och att resurserna alltid är en gränssättande faktor.

Sveriges och Finlands Nato-ansökan har hittills godkänts av merparten av nuvarande

medlemsländer i Nato. Två länder har i skrivande stund ännu inte sagt ja till vårt medlemskap och deras svar lär komma under början av 2023. Genom ett Nato-medlemskap förändras vår säkerhetspolitiska situation som, enligt min uppfattning, kommer att bidra till en ökad säkerhet i Sverige och i Europa.

Fjärde gången giltigt?

Hallandsbrigadens personal träffades i början av september för att minnas nedläggningen av vår brigad 2000. Det blev ett värdigt återseende med nästan 90 före detta officerare vid Hallandsbrigaden. Jag hoppas att vi i kamratföreningen återser brigadens personal vid våra kommande träffar.

Nu hoppas vi alla att vår kamratresa till Berlin antligen blir av i maj 2023. Vi är många som ser fram emot att antligen få ge oss ut på en resa tillsammans.

Jag hoppas nu att vi 2023 åter kan träffas i vår kamratgemenskap utan covid 19, och att kriget i Ukraina har övergått i fredsförhandlingar och på sikt en varaktig fred.

Tack för 2022 och Gott Nytt År 2023!

Johan Rydén
Ordförande

Årsmötet 2022

Kamratföreningens årsmöte hölls fredagen den 8 april 2022 i Lv 6 aula med 68 medlemmar närvarande.

§ 1 Föreningens ordförande Johan Rydén förklarade årsmötet 2022 öppnat.

§ 2 Johan Rydén valdes till ordförande för mötet.

§ 3 Torbjörn Malmkvist valdes till sekreterare för mötet.

§ 4 Thomas Andersson den yngre och Tomas Andersson den äldre valdes att jämte ordföranden justera årsmötets protokoll.

§ 5 Kallelse till årsmötet har skickats ut i samband med utskicket av medlemsbladet. Utskicket gjordes den 7 februari. Kallelse och samtliga handlingar inför årsmötet har varit publicerade på föreningens hemsida. Enligt stadgarna är årsmötet beslutsmässigt med det antal medlemmar som deltar i årsmötet.

§ 6 Föreslagen och utskickad dagordning fastställdes.

§ 7 Styrelsens verksamhets- och förvaltningsberättelse föredrogs och lades med godkännande till handlingarna.

§ 8 Revisionsberättelsen var utskickad och föreningens revisor Tommy Jacobson föredrog revisorerernas förslag.

§ 9 Styrelsen och styrelseledamöter beviljades ansvarsfrihet för 2021 års förvaltning.

§ 10 Årsmötet godkände styrelsens förslag om oförändrad medlemsavgift på 150 kronor för 2023.

§ 11 Styrelsens förslag till arbetsplan för verksamhetsåret 2023 fastställdes.

§ 12 Styrelsens förslag till budget för 2023 fastställdes.

§ 13 Inga motioner hade inkommit.

§ 14 Johan Rydén omvaldes till föreningens tillika styrelsens ordförande för 2022/2023.

§ 15 Till styrelseledamöter under två år valdes: Lars Ahlberg omval

Lars Folkesson omval

Niclas Haglund omval

Benny Nord omval

§ 16 Till ersättare under ett år valdes:

Lena Wallin omval

Jennie Mared omval

Kjell Rydehed omval

§ 17 Till revisorer omvaldes Tommy Jacobson och Rolf Eklund. Till ersättare omvaldes Gunnar Johansson och Peter Höglund.

§ 18 Till valberedning omvaldes Thomas Andersson (sammankallande) och nyvaldes Ulf Hammarlund.

§ 19 Ordföranden informerade om brigadsamlingen i september. Ett 80-tal anmälning-

Gunnar Ohlsén lämnar av.

ar har inkommit. Brigadsamlingen kan vara ett perfekt rekryteringsstillfälle att få in lite yngre medlemmar i kamratföreningen.

Lars Björk tilldelades Sveriges Kamratföreningars Förtjänstmedalj i silver för sitt förtjänstfulla arbete för kamratföreningen.

Anna Nissen-Krantz tilldelades Kungl. Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförenings kamratstipendium för 2022.

Gunnar Ohlsén informerade om Hallandsresan som är planerad till den 11 juni. Mer information om resan kommer att publiceras på kamratföreningens hemsida.

§ 20 Ordföranden tackade deltagarna i mötet för visat intresse och ett gott kamratskap samt styrelse, revisorer och valberedning för ett gott jobb. Ordföranden förklarade därefter årsmötet avslutat.

Efter årsmötesförhandlingarna höll C Lv 6, överste Mikael Beck, ett föredrag under rubriken "Luftvärnets utveckling från nu mot 2035".

Torbjörn Malmkvist
Sekreterare

**91:an Karlsson
– 90 år ung!**

Tidningen med vårt regementes längst tjänstgörande värnpliktige soldat firade 90 år under 2022!

(Foto av en stor teckning som finns på Soldathemmet)

Ukraina i centrum

Nu är det drygt nio månader sedan Ryssland inledde sin "specialoperation" mot Ukraina – och sedan jag lämnade landet. Det hela världen, förutom Putin och hans regim, trodde tillhörde det förgångna startade. Med otroliga förluster i människoliv för Ryssland och Ukraina och förstörd infrastruktur för Ukraina.

Men kriget rullar på och Ukraina är inte den munsbit som Putin trodde. Vad är då huvudorsakerna till att Ryssland så fatalt hittills har misslyckats i sina planer att införliva Ukraina i sin intressesfär? Här listar jag några orsaker.

Ukrainas fantastiskt höga moral genomsvårar både befolkning och förband. Landet skall inte tillbaka till tiden före 2014 då de första

Moderlandsmonumentet Ukraina står i Nationalparken i Kiev.

100 ukrainarna offrade livet i revolutionen på Maidan-torget.

Nationalhjältar

Dessa 100 obeväpnade vanliga människor som fick sätta livet till har blivit nationalhjältar i landet. "Om de dog för vår frihet är vi andra också beredda att göra det" är ett talesätt som människor ofta använder.

Efter det har ytterligare 14 000 ukrainska soldater dött vid fronterna från det att angreppet startade. Deras död får inte vara förgäves. Denna bakgrund förenar Ukraina oerhört och ger soldaterna en mycket hög moral.

"Lär känna dina fiender bättre än dina vänner" är ett känt talesätt. Detta stämmer mycket väl i den ukrainska försvarsmakten, då många generaler och övriga officerare utbildats i den ryska skolan och tillsammans med ryska officerare.

Detta gör att man mycket väl känner till motståndarens svagheter och styrkor. Erfarenheten från ukrainsk sida har även varit att de ryska förbanden hittills, med få undantag, har underpresterat.

Hjälp utifrån

Utländsk materiel och utbildning har hjälpt Ukraina att få till den uthållighet och de framgångar man haft hittills. Mina kolleger har vid mina kontakter med dem tryckt på att både vissa system och utbildning varit avgörande för framgång. Till exempel:

- Robot 57 NLAW (Next generation light

Rysk bandkanon på Maidan-torget under årets nationaldag.

anti-tank weapon), som inte varit avgörande men som stärkt moralen för enskilda soldater då de känner att de har ett vapen som kan slå ut den bästa ryska stridsvagnen.

- *Luftvärnssystem* som kan bekämpa de inkommande missilerna/drönarna och skydda både militära förband och ukrainsk befolkning.

- *HIMARS* (High mobility artillery rocket system) som gett Ukraina en möjlighet att slå mot rysk logistik på djupet.

En sann ledare

President Volodymyr Zelenskyj är en krigsledare. Han är långt ifrån avgörande för den ukrainska motståndsviljan men en ledare som på ett både bildligt och budskapsmässigt sätt gör rätt saker vid rätt tillfälle. Han kan på ett mycket bra sätt uttrycka vad hans befolkning känner.

Ukraina kommer aldrig att ge upp! Till siste soldat och med smörkniv, så att säga, kommer de att kämpa. Hela Ukraina är involverat i kampen. Det är något vi bör ta till

oss i Sverige. Att ge varje man och kvinna en uppgift att fylla i orostider är mycket viktigt för att skapa en gemensam anda. Folk sluter sig samman och vill vara med. Mina vänner i Ukraina säger att alla jobbar gratis och delar med sig. Att skapa den andan och att hålla i den är mycket viktigt för att stå ut med de oerhörda påfrestningar ett krig innebär.

Framtiden och slutet för Rysslands övergrepp är det trots allt svårt att sja om. Just nu tyder mycket på att Ryssland totalt kommer att misslyckas med sina planer och detta vill jag tro på. Fortsätter västmakterna att stödja Ukraina är detta fullt möjligt. Motivationen saknas inte trots att man slåss mot världens näst största krigsmakt, som dock verkar vara en tandlös björn med bara terror som vapen.

Roger Djupsjö
F d officer vid IB 16

38:e Nordiska Kamratföreningsmötet

Nordiska Kamratföreningens möte 2022 genomfördes i Finland 16-19 juni. Huvudort var Tavastehus, där även pansarbrigaden är förlagd.

Resan började med bil upp till Tallink Silja-terminalen. Här samlades alla för incheckning och ombordstigning på Silja Galaxy. Vi anlände vid sjutiden på morgonen till Åbo. Här vidtog en busstur till ett ställe där vi, även om våra kunskaper i det finska språket var knapphändiga, lyckades få frukost. Resan fortsatte sedan till Mannerheims jaktstuga. Där fick vi en presentation av hur det gick till när jaktstugan byggdes som gåva till marskalken.

Marsch till borgmästaren

Färden gick sedan till Tavastehus. Staden ligger 98 kilometer norr om Helsingfors. Vid

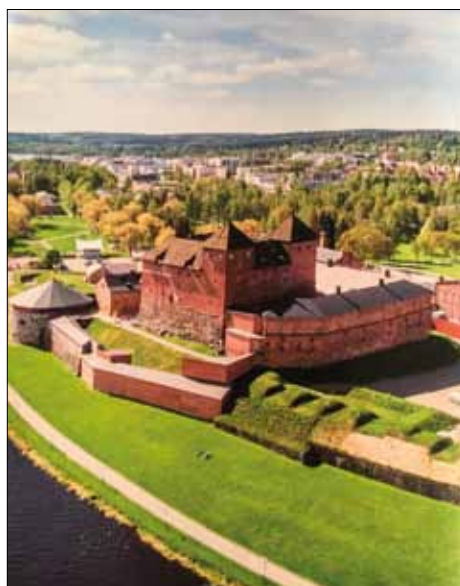
SAMTLIGA FOTON: TORBJÖRN MALMKVIST

Marsch på väg till förläggningen.

framkomsten till Tavastehus genomfördes den sedvanliga marschen med musikkåren i täten, fram till borgmästarens residens för en enkel mottagning på rådhuset. Här fick vi en kort information om Tavastehus.

Program för mötet.

Tavastehus slott.

Krigarlogementet.

Därefter fortsatte vi till pansarbrigaden i Parola för inkvartering i logement och klädbyte inför öppningsceremonin. Här tog brigadchefen, överste Rainer Kuosmanen, emot och hälsade oss välkomna. Efter att ländernas nationalsånger spelats genomfördes kransnedläggning vid brigadens minnesmärke och vid veteranminnesmärket. En bra dag avslutades med middag och mingel på mässen.

Brigadens uppgifter

Andra dagen – Brigadens dag – redogjorde brigadchefen för brigadens uppgifter. Även det finska värnpliktsystemet presenterades. Årligen utbildas cirka 2 600 värnpliktiga och 3 000 reservister. Antalet anställda vid brigaden är 650. Här utbildas bland annat i vagnsmanskapsuppgifter för pansarvagnarna Leopard 2 A, MBP-2 eller MTLB.

Efter brigadchefens presentation var det dags för ett stationssystem med tre stationer. Vid dessa presenterades följande:

- Simulatorsystem som används vid utbildningen.

- Information om de olika stridsfordon som finns i brigadens organisation.

- Luftvärmsystemet NASAMS.

Efter intagande av krigarlunch, bestående av korv och mos, åkte vi till eftermiddagens museibesök på Pansarmuseet i Parola.

Stort museum

Den tredje dagen inleddes med ett besök på Museo Militaria – the artillery, engineer and signals museum of Finland. Här fanns mycket att se från de tre truppslagen.

Vid Tavastehus finns ett av Finlands största militär- och militärhistoriska museer. Utställningen sträcker sig i kronologisk ordning från medeltiden då Finland styrdes av Sverige till modern tid och visar parallellt historien om artilleri, ingenjörskonst och signalering.

Museet täcker etableringen av Finland 1917, genom det svåra andra världskriget där både Tyskland och Ryssland tog en bit av landet, och fram till dagens engagemang i FN:s fredsbevarande styrkor. En stor del av tolkningen skedde på både finska och engelska.

Fordonshallen.

Militärmuseet erbjuder ett brett utbud av information för den som är intresserad av Finlands historia, militärhistoria, militärt liv, artilleri samt teknisk utrustning.

Den permanenta utställningen har byggts upp i tre våningar i museets huvudbyggnad.

Utställningsområdet har kanoner från 1870-talet till 1980-talet, pionjärernas tunga utrustning och även en militär amatörradio-sändare. Museets kanoner med det mest historiska värdet finns utställda i Artillerihallen.

Efter besöket på Museo Militaria tog vi bussen in till Tavastehus. Här bjöds vi på lunch i rådhusets kök.

Slottsvandring

Efter lunchen blev det dags att ta del av Tavastehus medeltida slott. Det byggdes troligtvis under slutet av 1200-talet som militärt fäste i gränzonen mellan Sverige och Novgorod. Mot slutet av medeltiden styrdes slottet av några av de mest inflytelserika svenska adelssläkterna, Tott, Sture och Posse.

Förutom sin status som militär fästning och hem åt den svenska adeln, har slottet fungerat som fängelse och är just nu ett museum som drivs av Finlands Nationalmuseum. Slottet är en av de främsta turistattraktionerna i södra Finland och en verklig mittpunkt i staden. Det används ofta för evenemang som medeltidsmässor.

Göran Lundahl och Hans Hansson.

Dagen avslutades med festmiddag och därefter förbrödning på mässen in på sena timmar innan det var dags att intaga sängläge.

Den finska delegationen hade gjort ett förnämligt arrangemang, vilket jag är övertygad om uppskattades av samtliga deltagare.

Nordiska band

De nordiska folken förenas av starka historiska band. Men vår gemenskap finns inte bara i historieböckerna, den är högst levande! Vi är grannar, kollegor och samarbetspartners på många olika områden. Ibland är vi konkurrenter, som sporrar varandra i broderlig tävlan. Men framför allt är vi vänner och familj. Det är angeläget att vi fortsätter att utveckla och fördjupa samarbetet på alla områden.

Söndagen innebar att det var dags att återlämna logementen efter att ha grovstädat de rum som vi disponerat. Sängkläder och annan lånad utrustning samlades in och lades på anvisad plats. Vid halv tio-tiden samlades den svenska delegationen vid bussen för avfärd mot Åbo.

Vi hann besöka den lilla skärgårdskommunen Villnäs där vi hittar Villnäs slott, en mycket besöksvärd herrgård som har tillhört ätten Fleming i över trehundra år och ätten Mannerheim i över hundra år. Marskalken av Finland, Carl Gustaf Emil Mannerheim, föddes här 1867. Slottet är onekligen fint och har självfallet en intressant historia.

Hedrar veteranerna

Villnäs riddarpark är en unik hyllning till alla riddare som tilldelats Mannerheims frihetskors och som genom dessa även hedras de finländska krigsveteranerna. Vi har mycket att tacka honom och Finland för i vad de uppnådde under andra världskriget. Han var en sann föregångsman och hjälte.

Mannerheim sändes 1882, 15 år gammal, till finska kadettkåren i Fredrikshamn. Hans ambitiösa och envetna personlighet lämpade sig för en militär karriär. Till följd av en disciplinförseelse relegerades Mannerheim från kadettskolan 1886.

Vi avslutade vår resa i Åbo med ett kort besök på stadens marina museum. Forum Marinum är ett aktivt och mångsidigt centrum för marina aktiviteter. Det har status av nationellt ansvarsmuseum för sjöfart och är också den finska marinens museum. Forum Marinum är både ett saltstänkt besöksmål och ett ställe där man kan ordna möten och publika evenemang.

Klockan 20:15 var det dags för ombordstigning på Baltic Princess och intagande av våra hytter. Middag i kamratlig anda och därefter egen tid att disponera. Vi slappnade av i lugn miljö med god mat och dryck, shopping, underhållning och restauranger, allt under samma tak. Vi sov ovanligt väl i mycket bekväma sängar.

Efter ankomsten till Stockholm, blev det sedan bilresa till Halmstad.

Tack, SMKR, för ett fint program!

Hans Zettby
Torbjörn Malmkvist

Hallandsgruppen – från vänster Rolf Eklund, Torbjörn Malmkvist, Thomas Ericsson, Hans Hansson, Göran Lundahl och Gunnar Ohlsén.

Luftvärnstornet i Ätrafors

Lördagen den 11 juni samlades 22 deltagare utanför Lv 6 för årets resa. Två tillkom längs rutten. Med anpassad busstorlek åkte vi till Axtorna. Där mötte guiden Andreas Johansson, arkeolog som deltog vid en arkeologisk undersökning av platsen 2005.

Vid minnesstenen berättade han intressant om slaget mellan de svenska och danska arméerna vid Axtorna 20 oktober 1565.

Danskarna, under ledning av Daniel Rantzau och med en kavalleristyrka från Lübeck med totalt 7 500 man, slogs mot svenskarna under ledning av Jacob Henriksson Hästesko med 11 000 man. Cirka 4 000 stupade sammanlagt. Man kan kanske se danskarna som vinnare. Observera att vi var danskar då!

Sedan åkte vi en kort sträcka till luftvärnstornet vid Ätraforsdammen. Här möttes vi av guiderna Sven Karlsson och Helge Vrågård, välklädda i uniform och Sven även försedd med vapen.

Tornet är det enda beväpnade av de fem bevarade i Sverige (av 193 byggda). Det byggdes 1942 för att skydda Ätrafors vattenkraftstation. Vår styrka delades i två delar varav en del klättrade upp till tornets topp där Sven visade 40 mm luftvärnskanon Bofors modell 36, samt berättade om bemanningen och historien.

Den andra hälften fick information av Helge om hur Askome hembygdsförening 2005 övertog tornet från Fortifikationsverket och sedan dess äger och förvaltar det. Avslut-

SAMTLIGA FOTON: ARTIKELFÖRFATTAREN

Anders Johansson, till höger, informerar vid Axtorna.

ningsvis samlades alla och fick information om kraftverken i området och längs ån.

Därefter tog bussen oss till Restaurang Ekholmen i Vessigebro där en välbehövlig lunch

Rolf Eklund provar på som luftvärnsskytt.

inmundigades i trevligt kamratsällskap. Mätta och belåtna fortsatte vi till Morups Samtidsmuseum. Guiderna Ingvar Johansson och Bengt Hermansson berättade och visade historien om de tyska, amerikanska och engelska flygplan som landat/kraschat på svensk mark.

Speciell var historien om den 27-årige amerikanske piloten. Samtidsmuseum borde kanske byta namn till flygmuseum? Många engagerade ideella krafter har fixat allt detta.

Så i väg till sista stoppet, Berte museum. Inledningsvis fick vi höra dess historia av sonen till grundaren Anders Stenström. Berte-gruppen är Sveriges äldsta familjeföretag. I dag är generation 14 verksam.

Årets jubileumsutställning såg vi sedan – Berte museum firar 20 år och Guldgubbarna i Slöinge 30 år. Här kan du bekanta dig med landsbygdens liv förr och begrunda utvecklingen fram till i dag. Under en förhållandevis kort tidsperiod i mitten av 1900-talet föränd-

rades livet på landet radikalt. Det är viktigt att vi förstär varifrån vi kommer och lär av historien om vi ska kunna fatta kloka beslut för framtiden. Samlingen omfattar det mesta som funnits ute på landsbygden.

Sedan 2004 ingår även Slöinge lanthandelsmuseums samlingar i Berte museum, vilket innebär att vi såg en stor lanthandelsmiljö, ett fyrtiotal pappersbonader och åtskilligt annat som kommer därifrån. Många av de föremål som finns på museet är skänkta av bönder i Slöingetrakten, men även från övriga Halland och angränsande landskap.

Efter en härlig och intressant dag i underbart soligt väder återvände vi till Lv 6 där vi skildes åt.

Bo Westman
F d officer vid I 16

Varbergs regemente stärkte Sveriges försvar

När andra världskriget bröt ut behövde Sverige utöka sitt försvar. Varbergs regemente, I 46, var en av satsningarna där 3 000 soldater var samlade.

Trots att Sverige inte deltog i andra världskriget skulle det svenska försvaret stå redo att försvara landet mot anfall. Värnplikten utökades och så kallade dubbleringsregementen sattes upp på 15 av landets regementen. Varje utbildningsregemente skulle då utbilda två fältregementen i stället för ett. Det nya fältregementet fick regementets nummer plus 30. Den första april 1941 föddes så I 46, Varbergs regemente, som en tvilling till I 16 och de delade kaserner i Halmstad.

– Det fick namnet Varbergs regemente, trots att förbanden nog aldrig fick se Varbergs fästning ens på håll, säger Thomas Roth, förste intendent på Armémuseum.

Vid gränsen

I 46 blev inkallade längst upp i norr vid gränsen till Finland i Aavajärvi mellan Kalix och Karungi. Gränsbevakningen hörde egentligen till Norrbottens regemente (I 19) men för att de inte skulle behöva vakta gränsen på heltid själva hjälptes olika regementen åt. En bataljon och regementsstab från Varbergs regemente åkte upp till Norrbotten, men nybildade I 46 fick stärkas med bataljoner från andra regementen.

Dubbleringsregementena kallades även för skrammelregementen. Man fick skramla ihop det man hade, som till exempel trupp från annat håll. I 46 var placerade i Norrbotten fram till den 2 augusti 1941.

– De hade turen att få sommaren där och inte vintern som kunde vara besvärlig. Det var lättare att hitta roligare fritidsintressen än att bara åka skidor, säger Thomas Roth.

3 000 soldater ingick i Varbergs regemente, från 18 till 30 år. De hade tio månaders grundutbildning som utgick från Halmstad och låg

Översten och greven Carl August Ehrensvärd förde befälet när I 46 ryckte in för första gången 1941 i Norrbotten. Han blev senare arméchef. Bild: Armémuseum.

År 1941 sågs numret I 46 för första gången på axelklaffarna på svenska soldater. Hallänningarna från Varbergs regemente kallades då upp till Norrbotten för att bevaka gränsen mot Finland. Här inspekteras uniformerna. Bild: Armémuseum.

I 46 stabschef, major Erik Borgquist, och regementschef, överstelöjtnant Gunnar Lundgren. Bild: Historiekommittén I 16.

ungefär två månader i fält. Våren 1942 deltog regementet i en större militärövning där halvlänningarna skulle agera invasionsstyrka mot Onsalahalvön genom en kuppövning i gryningen. I januari 1943 var I 46 komplett med tre bataljoner och då övades fältskjutningar på Hallandsås och övningsfältet Skedalshed.

Cykelregementen

När I 46 nästa gång kallades in i fält hösten 1943 hade både I 16 och I 46 gjorts om till cykelregementen. Soldaterna utrustades med cyklar och man hade även fått ta till häst och vagn då gummibrist och brist på drivmedel påverkade tillgången på bilar och motorcyklar. I 46 hade ett system för förflyttningar där lastbilar skulle ta med sig det viktigaste för striden och hästfolket ta med övrig utrustning till de cyklande soldaterna.

Major Erik Borgquist var regementsstabschef 1942–1947. Bild: Historiekommittén I 16.

Erik "Kloar-Erik" Andersson (längst till vänster) tog många bilder från trakterna kring Veddice under 1930–1960-talen. År 1941 ska han, 41 år gammal, ha varit med och vaktat radiomasterna i Grimeton där Landstormen med soldater över 30 år hade tjänstgöring. Här tillsammans med en grupp beredskapsmän. Bild: Hallands kulturhistoriska museum, Veddice Ås-Sällstorps hembygdsgöring.

Varbergs lottakår lagar mat 1941. Deras uppgift var att laga mat och hjälpa till vid Landstormens övningar eller vid förläggningar i och kring Varberg. Bild: Hallands kulturhistoriska museum.

I 46 kanske viktigaste uppgift kom inför sommaren 1945. Varbergs regemente var örönmärkt för en eventuell insats i Norge om tyskarna skulle vägra kapitulera. I 16 var tänkt till liknande planer i Danmark.

– Det var avancerade planer i detalj, men de behövde aldrig tillämpas, säger Thomas Roth.

Varbergarna märkte kanske inte så mycket av regementet som bar stadens namn, men beredskapsoldater fanns lite varstans längs kusten. Bland annat vaktades radiomasterna i Grimeton av Landstormen där äldre soldater, 30–45 år, ingick. Lottakåren och Röda korset gjorde även de ett stort arbete, där frivilliga bland annat lagade mat till soldater i Landstormen och hemvärnet och höll kurser i sjukvård för hemvärnssoldater.

Beteckningen Varbergs regemente försvann 1949 då regementena gjordes om till brigader, men I 46 gamla fältregemente levde kvar ända fram till år 2000, först som Väst-kustbrigaden och senare Hallandsbrigaden.

Källor: "Kungl. Hallands regemente – regementets historia 1924–1961", "Kasernerna på Galgberget 100 år", hhogman.se, beredskapsmaerken1938-1945.se, Armémuseum, Varbergs kulturhistoriska museum.

Överstelöjtnant Gunnar Lundgren var chef för fältregementet I 46 åren 1942–1945. Bild: Historiekommittén I 16.

Anna Johansson
Hallands Nyheter

Mina år på Försvarsdepartementet

För 22 år sedan avvecklades Hallandsbrigaden, mitt krigsförband. När beslutet fattades hade jag lämnat officersyrket. I maj 1999 började jag som politiskt sakkunnig på Försvarsdepartementet åt dåvarande försvarsministern Björn von Sydow.

Jag följde därmed processen som ledde fram till att riksdagen fattade beslut om att lägga ner brigaden, den brigad jag då fortfarande tillhörde, på nära håll.

Omtumlande tid

Det var, precis som i dag, en turbulent tid i försvarspolitik, men med ett helt annat fokus. Den övergripande politiska agendan

präglades av andra frågor. Det fanns inget stöd i riksdagen för att bibehålla försvarsanslagen. Den som föreslog anslagsökningar klassades som krigshetsare. Vi som tyckte att försvarsfrågorna var viktiga kämpade i stark motvind och uppfattades som lite udda.

Dagarna efter att jag började på Försvarsdepartementet lämnade Försvarmakten den 19 maj in sitt underlag inför riksdagsbeslutet

Artikelförfattaren (till höger) på en infanterikanonvagn 91 (ikv 91) i södra Sverige.

2000. Det var bara att kavla upp ärmarna och göra det bästa av situationen.

Bättre agera än tveka

Utgångspunkten var klar, rädda det som räddas kan! Vi visste samtidigt att allt inte skulle bli rätt, men att det skulle bli katastrof om vi inte gjorde något. Så här 22 år senare kan jag konstatera att allt inte blev rätt, men jag vidhåller samtidigt att om vi inte hade agerat så hade mer drastiska nedskärningar kommit något senare.

Detta, helt enkelt, på grund av att det dröjde ända fram till 2014 innan det fanns konsensus i politiken för att öka försvarsutgifterna och obalanserna var alltför stora.

Försvarsbeslutet 2000

Det blev ett försvarsbeslut 2000. Tjugofem regementen avvecklades, insatsförsvaret etablerades och fokus balanserades om från nationellt försvar till internationella insatser. Vi valde att prioritera insatsförbanden före fredsinfrastrukturen, personal före byggnader, att bibehålla förmågebredden och att skapa förutsättningar för att växa i försvarsförmåga med stöd av ny teknologi.

Nu blev det inte riktigt som vi tänkt oss i alla stycken. Det nya försvann i och med att även de två efterföljande försvarsbesluten fortsatte att skära ner den insatsorganisation som riksdagen beslutade i och med försvarsbeslutet 2000.

Byggede krisberedskap

I december 2001 lämnade jag Försvarsdepartementet för att bygga upp det som skulle bli Krisberedskapsmyndigheten. Även den en produkt av den förändrade inriktningen av försvarspolitik.

När jag inför förra försvarsbeslutet läste förslaget till krigsorganisation kunde jag inte låta bli att jämföra med den insatsorga-

nisation som beslutades 2000. Till min stora förvåning visade det sig att de i stort sett är identiska!

På rätt väg

Är detta bra eller dåligt? Det är bra att vi är på rätt väg när det gäller volymer, men är det verkligen så att det inte hänt mer på 20 år? Nu går vi snart in i en ny process utifrån helt nya förutsättningar. Sverige ska upprusta. Vi är snart medlemmar i Nato. Ryssland för krig i Ukraina. Ett nytt kallt krig växer fram mellan USA och Kina. Frågan är hur detta påverkar försvarets utformning.

I dag är jag tillbaka i försvarsfrågorna efter många år med andra uppgifter. Sedan tre år tillbaka arbetar jag på Saab.

Svarta fåret?

När jag fick frågan om jag ville komma på brigadens återträff tvekade jag aldrig. Det är klart att det kunde finnas någon som hade synpunkter på att jag skulle vara där. Under middagen kunde jag inte låta bli att kommentera det faktum att jag nog fick anses vara det svarta fåret i församlingen.

Men det kom inga tomat, inga gliringar eller elaka kommentarer – tvärt om! Det blev många härliga återseenden. När jag träffade gamla kollegor som jag inte mött sedan jag lämnade regementet och brigaden sommaren 1997 kändes det inte att det gått 25 år, snarare var det som i går, även om det var lite fler gråa hår.

Det kamratskap och den förbandsanda som präglade oss då, när jag var aktiv officer, finns fortfarande kvar 22 år efter nedläggningen. För detta är jag evigt tacksam.

Fredrik Hassel
F d officer vid IB 16

En soligt strålande veterandag

En klarblå himmel och strålande sol gav en fin inramning till firandet av veterandagen i Norre katts park i Halmstad. I år uppmärksammades och hyllades särskilt de veteraner som tjänstgjort på Cypern.

Ann-Marie Johansson.

Ceremonin i parken lockade både veteraner och anhöriga. Niklas Jörnsby, ställföreträdande chef vid Forsvarsmaktens tekniska skola, höll tal och nämnde särskilt Cypern-veteranerna och de anhöriga som är hemma och håller ställningarna under insatser. Efter traditionsenlig kransnedläggning vid minnesstenen hölls en tyst minut för att hedra alla de som gav det yttersta och aldrig kom hem.

Cypern-veteranerna tilldelades en jetong för sina insatser när de tjänstgjorde i UNFI-CYP. Mellan 1964 och 1993 hade Sverige tjänstgörande personal på Cypern, i en militär och en polisiär insats.

Tomas Ingemansson gjorde två missioner på Cypern, 1988-1989 och 1989-1990.

– Jag var lastbilschaufför ena gången och grävmaskinist den andra gången och trivdes väldigt bra, berättar han.

Många veteraner som tjänstgjort utomlands säger att det är ett minne för livet, något

Tomas Ingemansson.

som Ann-Marie Johansson, Cypern-veteran, instämmer i.

– Det var en bra tid och det är en tid som jag i dag minns med glädje, säger hon och skiner ikapp med solen.

Ann-Marie arbetade på I16, och senare Lv6, som husmor.

Eftermiddagen i parken samlade stolta och glada veteraner tillsammans med deras anhöriga och gav dem en möjlighet att minnas tillbaka och prata om den tid som var.

Veterandagen är sedan 2012 allmän flaggdag och den uppmärksammas varje år den 29 maj.

Åsa Eriksson
Kommunikationschef

Garnisonens historia

DEL 4 – 1990-TALET

Jag har i tidigare artiklar i kamratföreningstidningen skildrat garnisonens historia, från historisk tid fram till våra dagar. Denna avslutande artikel avhandlar 1990-talet, som kom att bli ett turbulent och omvälvande årtionde.

De förändringar som genomfördes på 1990-talet och i början av 2000-talet, kan nog anses vara större och mer omfattande än allt som skett tidigare. Samtidigt som förändringarna var stora omdanades garnisonen till att bli en av Sveriges största och modernaste. Resultatet av de förändringar som genomfördes, i vissa fall smärtsamma, har bidragit till att garnisonen nu har en potential och livskraft av aldrig skådat slag.

Som alltid är det stora händelser inte bara i Sverige, som har präglat Forsvarsmaktens utveckling. Under 1990-talet kom två hän-

delser att få en avgörande betydelse, finanskrisen och Berlinmurens fall och därmed tron på den 1 000-åriga freden. Som vi nu vet, när detta skrivs 30 år senare, råder nu en helt annan situation med krig i Europa och stor oro för den politiska utvecklingen i vårt närområde. Åter har vi en skakig ekonomisk situation. Med detta sagt var vi på 90-talet allt för positiva till den framtida utvecklingen.

Jag kommer att bygga upp denna artikel kring försvarsbesluten 1992, 1996, 2000 och skolutredningen 1998. Kring dessa händelser skall jag försöka att fläta in lokala stora och

Pbv 501 vid invigningen av Vapnöfältet 27 maj 1997.

små händelser på garnisonen. Textutrymmet medger inte någon djupare analys utan det finns utrymme för fler artiklar i enskilda ämnen.

I skuggan av FU 1988

När vi går in i 1990 påverkas hela försvaret av FU 88.

Beslutet som följdes efter Försvarmaktsutredning 88 ses ofta som det första steget i den avvecklingsprocess av förband som följde inom Försvarmakten fram till försvarsbeslut 2004. Detta medförde att invasionsförsvaret skrotades och ersattes med ett insatsförsvaret.

FU 88 var en följd av det underfinansierade försvarsbeslut 1986 och medförde stora förändringar för garnisonen i och med beslutet att flytta InfOHS till Linköping. Förändringarna i skolsystemet påverkade också FMHS, men flygvapnets skolor blev kvar om än med vissa justeringar.

En annan stor påverkan på verksamheten var de personalomflyttningar som innebar att garnisonen tillfördes ny personal från nedlagda enheter. Detta krävde givetvis särskilda åtgärder för omhändertagande av de nytillkomna. En särskild enhet inrättades för att ta hand om omplacerade och deras familjer och för att knyta kontakter såväl inom garnisonen som i det civila samhället.

Verksamheten på garnisonen präglades på denna tid av en stor ambition att samordna och rationalisera verksamheterna, främst inom stödproduktionen. Åtgärder som inte alla gånger möttes av jubel från berörd personal.

Ett inslag i denna verksamhet var den samverkan som inleddes med kommun och landsting. Det mest påtagliga var sannolikt inrättandet av en vårdcentral på garnisonsjukhuset, med uppgift att betjäna såväl garnisonens personal som boende på Kärleken med omnejd.

Andra projekt genomfördes på fordonsidan, verkstadssidan, förplägnadssidan och inom administrationen. Trots en vacker tanke om effektivisering och samordning för att spara skattepengar dog verksamheten ut efter hand, och man kan nog så här efteråt konstatera att det inte är så lätt att smälta ihop organisationer med helt olika bakgrund och traditioner.

FB 1992

Som vanligt var försvarsbesluten underfinansierade. När det kom till FB 1992 var det samma sak. Pengarna räckte inte till samtidigt som Försvarmakten var gammalmodig och behövde ny materiel. Inom Flygvapnet stod man i begrepp att införa JAS 39-systemet, som ekonomiskt tog upp en stor del av tillgängliga resurser. Arméns materiel var i stor utsträckning gammalmodig. Inte minst behövde stridsfordonssidan moderniseras och alla brigader i övrigt mekaniseras för att förbättra personskyddet och rörligheten.

Det fanns givetvis inte pengar till detta under rådande finanskris, utan det krävdes omfattande förändringar i fredsorganisationen för att spara pengar.

Som vanligt kom garnisonen i Halmstad under "luppen". Överbefälhavaren (ÖB) föreslog tidigt i processen att garnisonen skulle läggas ned. Den verksamhet som skulle vara kvar inom Försvarmakten, främst verksamheten vid FMHS, skulle omlokaliseras till andra förband.

En omfattande debatt utbröt. I Halmstad mobiliserades såväl civila som militära företrädare till garnisonens försvar. Det måste framhållas att det gemensamma arbete som genomfördes av garnisonen, länsstyrelsen, landstinget och kommunen på synnerligen förtjänstfullt sätt ledde till en positiv utgång för garnisonen, som i stället för nedläggning medförde en utveckling av verksamheten.

Utän att gå in på alla detaljer blev utfallet att garnisonen blev kvar och att Lv 6 flyttades från Göteborg till Halmstad.

En annan genomgripande förändring var att organisationen för Försvarmakten förändrades i grunden. Försvarmakten blev en myndighet och alla förband blev organisationsenheter inom Försvarmakten. Begreppet kaderorganiserade krigsförband infördes, man fick med andra ord en organisation som så långt som möjligt skulle vara lika i såväl krig som fred. I garnisonen påverkade detta i första hand armédelen, som nu delades upp i tre enheter I 16/Fo 31, IB 16 och Lv 6, alla självständiga enheter men där IB 16 och Lv 6 var "hyresgäster" hos I 16/Fo 31, som också svarade för stödproduktionen. För FMHS var förändringarna inte så stora eftersom man var ett skolförband, men man var i mångt och mycket hänvisad till I 16/Fo 31 beträffande stödproduktionen.

Resultatet av FB 1992 blev sannolikt grunden för garnisonens framtida överlevnad.

FB 1996

Försvarsbeslutet 1996 fattades i två etapper samt att försvarets skolverksamhet skulle bli föremål för fortsatt utredning. Den så kallade Skolutredningen blev sedan underlag för en tilläggsproposition 1998.

Liksom i tidigare försvarsbeslut under 1990-talet gick besluten ut på att reducera krigsorganisationen och därmed också grundorganisationen. Försvaret gick från ett invasionsförsvaret till ett "anpassningsförsvaret" vad det nu innebar! Försvaret fick också till uppgift att kunna stödja det civila samhället vid stora påfrestningar i fred.

Regeringens proposition föregicks av ÖB:s arbete Försvarmaktsplan 1997 (FMP-97) vars slutsats som vanligt var att all verksamhet i Halmstad skulle läggas ned eller flyttas till andra orter.

En viktig del i försvarsbeslutet var att antalet armébrigader skulle reduceras från 16 till 13 och där kom IB 16 att bli en bricka i spelet.

Vapnöfältet

Vid varje försvarsbeslut efter andra världskriget och där garnisonen i Halmstad diskuterats och värderats har garnisonens ringa tillgång till övningsfält varit en särskild stöttesten. Tillkomsten av Mästocka-fältet räddade garnisonen på 1970-talet. Tillkomsten av Vapnöfältet på 1990-talet bidrog i hög grad till att garnisonen räddades på 1990-talet. Tillkomsten av Vapnöfältet är i detalj beskrivet i Hallands regementes historia. Här kan konstateras att den samverkan som skedde mellan garnisonen, Halmstads kommun, länsstyrelsen och Vapnö gård var av avgörande betydelse för garnisonens fortlevnad. Genom tillkomsten av Vapnöfältet fick garnisonen förbindelse såväl mellan regementsområdet och flottljömrådet som mellan garnisonen och Nyårsåsens skjutfält.

Efter alla de insatser och den lobbying som genomfördes blev slutligen det politiska beslutet att IB 16 gick vinnande ur spelet och att Lv 4 i Ystad lades ned, vilket stärkte Lv 6 som blev kvar som enda luftvärnsförband i södra Sverige. FMHS blev mindre berört i avvaktan på skolutredningen.

Skolutredningen 1998

FB 1996 stipulerade en större omorganisation av Försvarmaktens skolor. Med underlag av Skolutredningen lade regeringen 1998 fram förslag om en stor omorganisation av skolverksamheten.

I det som över tiden kan ses som ett lotteri blev även denna gång garnisonen i Halmstad en stor vinnare.

Kortfattat kan sägas att det "yxhugg" som utdelades resulterade i att två nya skolförband sattes upp i Halmstad. Nämligen Officers-

Regementet I 16 omkring 1990.

högskolan och Försvarmaktens Halmstadsskolor. Som namnet säger var uppdraget till Officershögskolan att utbilda officerare. Till Försvarmaktens Halmstadsskolor förlades huvuddelen av Försvarmaktens specialskolor. Det medförde att skolor från såväl armén, marinen och flygvapnet samlades under ett och samma ”paraply”. För första gången i historien blev därmed Halmstad en fast utbildningsplats för marinen.

Med de beslut som nu var fattade kunde var och en tro att garnisonen var räddad för all framtid. Så var inte fallet utan mer skulle komma – snart.

Försvarsbeslut 2000

Bläcket hade knappt hunnit torka innan det var dags för nya utredningar och beslut som skulle mynna ut i Försvarsbeslut 2000. FB 2000 kom att bli den största omorganisatio-

nen av försvaret sedan det berömda försvarsbeslutet 1925. Redan då var för övrigt I 16 på ”tapeten”.

Beslutet var en fortsättning på de steg som togs i tidigare försvarsbeslut, det vill säga att övergå från ett invasionsförsvaret till ett insatsförsvaret, där de internationella insatserna hade högsta prioritet.

För garnisonen i Halmstad innebar beslutet att tiden nu var ute för Hallands regemente och Hallandsbrigaden. Trots en som vanligt stark argumentation, inte minst med hänvisning till det nyligen etablerade Vapnöfältet, fanns det denna gång i en starkt krympande försvarmakt inte möjlighet att behålla regementet och brigaden i konkurrens med de få brigader som skulle vara kvar.

Beslutet innebar också en radikal förändring i ledningssystemet. Regionala och lokala staber lades ned. Därmed ströks också Fo 31

i likhet med övriga försvarsområdesstaberna med ett penndrag.

På armésidan upprättades nu Hallandsgruppen med främsta uppgift att utbilda hemvärnsstyrkorna i Halland och vara en länk till övriga frivilligorganisationer.

Göta luftvärnskår, Lv 6, blev en stor vinnare, som enda kvarvarande luftvärnsförband i landet. Beteckningen ändrades också från luftvärnskår till regemente.

Flottiljområdet hade framstått som en stor vinnare efter besluten till följd av skolutredningen och där pågår nu en stor omorganisation till det skolförband som skall betjäna alla försvarsgrenar och hela Försvarmakten.

Epilog

Vi är nu framme vid den 30 juni 2000. Hallands regemente och Hallandsbrigaden läggs ned efter 376 år. Stora förändringar väntar i Försvarmakten de kommande åren. Värnplikten, som varit ett fundament för såväl själva försvaret som försvarsviljan avskaffas. Våra förband får mer en inriktning mot internationell tjänst än att försvara landets gränser mot en inkräktare.

Historien skulle ha slutat nu 2000, men även Försvarsbeslut 2004 kom i stor utsträck-

ning att påverka utvecklingen. Beslutet kom för Halmstads del att främst beröra flottiljområdet. FMHS ombildas nu slutligt till Försvarmaktens tekniska skolor, FMST. I stort sett all teknisk utbildning inom Försvarmakten förläggs i Halmstad.

Luftvärnsregementet och Officershögskolan är inte berört i någon större utsträckning och garnisonen har fått den struktur som vi ser ännu i dag.

Trots alla ingrepp och förändringar under 1990-talet, har garnisonen växt sig starkare än någonsin. Luftvärnsregementet är landets enda och har därmed en stark ställning för Försvarmakten och rikets luftförsvaret. FMST bedriver en omfattande verksamhet med utbildning för hela Försvarmakten och har därmed också en central position inom hela Försvarmakten. Officershögskolan utbildar landets specialistofficerare och reservofficerare.

När detta skrivs 22 år senare har ännu en radikal förändring skett. Efter omvälvande händelser i vår omvärld växer åter Försvarmakten i sällan skådad omfattning. Värnpliktsutbildningen har återupptagits. Förvarets inriktning är åter att i första hand försvara rikets gränser.

Garnisonen växer så det knakar på Galgberget. Nedlagda regementen återuppsätts runt om i landet. Försvarsanslagen ökar åter till 2 procent av BNP.

Vem vet, kanske också Hallands regemente någon gång i framtiden åter växer upp som fågel Fenix ur havet?

Därmed är denna artikelserie om garnisonens historia avslutad.

Källor

Kungl Hallands regementes historia 1624–1961

Kungl Hallands regementes historia 1962–2000

Kungl Hallands Regemente biografiska uppgifter

Hallands regemente och Hallandsbrigaden Biografiska uppgifter 1974–2000

Infanteriets Officersutbildning i Halmstad 1962–1993

Flygvapnet i Mickedala F 14 50 år

Kasernerna på Galgberget 100 år

Anders Sträng
F d major vid
Hallands regemente

Våra minnesmärken

I likhet med 2021 avdelades en rengöringspatrull ur kamratföreningen 2022. Gruppen utgjordes av Gunnar Ohlsén (sammanhållande), Göran Lundahl, Bo Westman och undertecknad.

Årets patrull framryckte till de norra minnesmärkena fredagen den 21 oktober – det vill säga, på Trafalgardagen.

I inhyrd minibuss, fullastad med bland annat stege och rengöringsmateriel, anlade vi till Lilla Edet, för att snygga till den sten som 1930 restes till åminnelse av katastrofen i Göta älv. 47 soldater ur Västgöta-Dals regemente drucknade under överfart efter att ha

släckt den stora branden i Lilla Edet 1830.

Stenen är hög och svår att rengöra och inte blev det bättre av att den nyinköpta sprutan från Biltema läckte. Vi fick hastigt avbryta arbetet och körde mot Trollhättan där en ny Biltemaspruta införskaffades. Sedan till Vänersborg för påfyllning av rengöringsmedel.

Gunnar Ohlsén kämpar med räfsan under det att Lars Ahlberg, understödd av Göran Lundahl, besprutar stenen på Grunnebohed.

ARTIKELFOTON: BO WESTMAN

Första sten i Vänersborg att få sig en uppfräschning var minnesstenen över Sveriges sista (?) dödliga duell som utkämpades 1816 i Lockeredsskogen. Två officerare ur Västgöta-Dals regemente, kaptenerna von Köhler och Sabelfelt, hade beslutat sig för att göra upp och det bar sig inte bättre än att von Köhler sköts till döds.

Sabelfelt dömdes att mista livet genom halshuggning, men eftersom han inte var nöjd med domen flydde han till Köpenhamn. Stenen restes 1989.

Eftersom vi nu befann oss på västra sidan av Vänersborg passade vi på att åka till Grunnebohed. Västgöta-Dals regemente var förlagt till denna plats fram till dess att regementet flyttades till Halmstad. Efter denna kraftinsats intog vi lunch på Quality Hotel, blott ett handgranatskast från nästa sten – på Nygårdsängen.

Nygårdsängen var också en mötesplats för Västgöta-Dals regemente. Denna sten restes 1989 av Kungl Hallands regemente och Vänersborgs kommun. Detta skulle ha blivit det sista rengöringsuppdraget denna gång, hade

Göran Lundahl gör rent duellstenen medan Lars Ahlberg och Gunnar Ohlsén bidrar med goda råd.

Minnesstenen vid Nygårdsängen fräschas upp.

det inte varit för den läckande sprutan. Alltså stannade vi till vid Lilla Edet ännu en gång och gav den stenen en omgång.

Lars Ahlberg
F d officer vid I 16

När företagshälsovården kom till garnisonen

Fredssjukvården har under många år legat inom förbandsläkarens ansvar. Han var yrkesmilitär och bar ansvaret för mönstring av värnpliktiga, vardagssjukvård samt utfärdande av intyg för de värnpliktiga.

Därtill var han förbandschefens rådgivare i medicinska frågor samt deltog i planeringen och utförandet av förbandsövningar.

Under min tid tjänstgjorde major Hans-Lennart Blom som förbandsläkare.

I den mån denna tjänst inte kunde upprätthållas hade förbandet möjlighet att inkalla värnpliktiga läkare som periodvis upprätthöll ansvaret för huvudsakligen de värnpliktigas behov av vård.

Vad gäller ansvaret för de anställdas sjukvård – både civila och militära – föll det oftast på en anställd civil anvisningsläkare. Inom Halmstad garnison kunde denne ha ansvarsområde för hela eller delar av garnisonen. Under en period med stora rekryteringsvårigheter av anvisningsläkare kunde de anställda hänvisas till en vårdcentral under landstinget som man hade avtal med.

Anvisningsläkare

Under en period utan avtal hänvisades man som andra halmstadsbor till sin ordinarie di-

Sjukhuset 1989. Foto: Arkiv.

striktläkare. De senaste anvisningsläkarna var doktor Ulf Magnusson för regementet och doktor Svante Ebbinghaus för flottiljen.

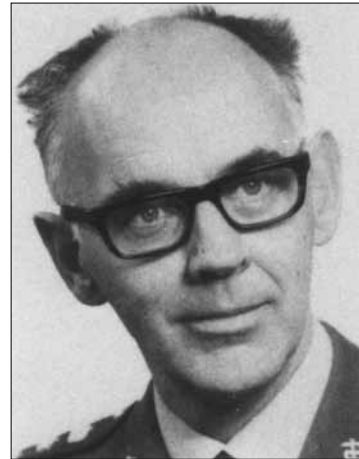
Ända sedan sextioalet hade vissa företag i Halmstad motsvarande service för sina anställda. Således hade Halmstads Järnverk en mottagning, Nordiska Filt likaså samt för mindre företag Larsfridshälsan. De rubricerades som företagshälsovård.

Arbetsmiljölagen stadgar att arbetsgivaren är skyldig att ge de anställda den företagshälsovård som krävs i respektive yrke. Företagshälsovårdens främsta uppgift är att eliminera eller minska risker i arbetsmiljön. Försvarsmakten kan anses innehålla arbetsförhållanden som innehåller ett antal risker inom olika områden som nödvändiggör tillgång till denna tjänst för utredningar och rådgivning. Under ett antal år vände man sig till den statliga Statshälsan (numera Previa) som delgavs uppdrag via förbandets skyddskommitté.

Under åren runt millenniet bestämde generalläkaren att landets förband skulle inrätta så kallad inbyggd företagshälsovård. Detta innebar att man tillsatte tjänster för följande specialutbildade kategorier: ergonom/sjukgymnast, företagssköterska, företagsläkare, arbetsmiljöingenjör/skyddsingenjör, beteendevetare och psykolog. Därtill kom eventuell sekreteraresurs.

Förebygga och rehabilitera

Företagshälsovården arbetade bland annat med att förebygga eller rehabilitera belast-

Doktor Ulf Magnusson, bataljonsläkare vid I 16 från 1961. Foto: Arkiv.

ningsskador, vara behjälplig med insatser vid utredningar av arbetsskador att tillsändas Försäkringskassan, missbrukshantering och stöd vid psykiska kriser eller manifest stress.

Inom garnisonen fick företagshälsovården (Försvarshälsan) huvudansvaret för utfärdande av obligatoriska undersökningar såsom regelbundna hörseltest och körkortsutfärdande, intyg vid höghöjdsarbete, marina intyg samt flygintyg. Vi erbjöd också de anställda regelbundna hälsoundersökningar med arbetstest vilket var synnerligen uppskattat, likaså anti-rökpropaganda och senare genomförandet av obligatoriska drogtestar på personalen, ett projekt som längre fram avbröts av juridiska orsaker.

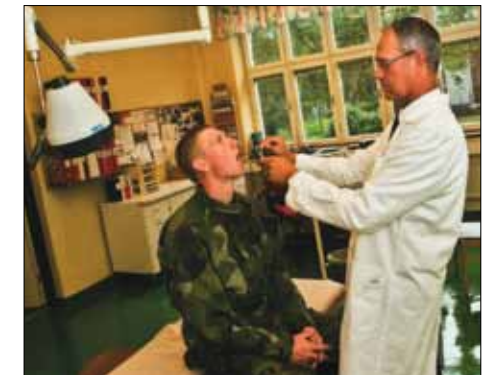
Slapp vänta

Vi erbjöd dessutom personalen att besöka företagsläkaren respektive företagssköterskan för rådgivning eller faktisk konsultation utan egentlig väntetid, även detta synnerligen uppskattat. Man slapp ju då lämna arbetsplatsen mer långvarigt för sina besök/kontroller. Vi var berättigade att utfärda röntgen- och andra remisser till den offentliga vården.

Då jag anställdes 2000 som ansvarig för företagshälsovården hade jag mångårig erfarenhet som reservläkare inom flygvapnet och hade tidigare kallats till mitt hemmaförband F 10, Ängelholm, under närmare fem år för att bygga upp deras företagshälsovård.

Slottsmöllehälsan

Min övriga läkargärning ägde rum som allmänpraktiserande/företagsläkare vid Slottsmöllehälsan under tjugo år, som jag alltså

Doktor Hans-Lennart Blom tar emot. Foto: Kasernerna på Galgberget 100 år.

lämnade för att bli yrkesofficer vid Försvarshälsan. Efter sju års tjänstgöring uppnåddes pensionsåldern.

Övriga kategorier hämtades från bland annat Previa. Behovet av ergonomtjänster inhandlades. Tillsättande av psykolog kom till stånd mycket senare, då vi upplevde att personalkonsulenterna gav det stöd vi behövde. Under en period deltog även en hälsopedagog i samarbete med företagshälsovården.

Jan-Åke Zell
F d major, f d garnisonsläkare, företagsläkare

En "teknikerspillras" liv efter Hallandsbrigaden

Innan jag hade förmånen att få anställning vid Hallands regemente och Hallandsbrigaden hade jag tjänstgjort något år som ung armétekniker vid Smålands artilleriregemente (A 6) i Jönköping, där jag bland annat utbildade bandtraktor- och pjäsmekaniker vid mekanikerskolan.

Att A 6 skulle gå i "graven" var ett beslut som hade varit aviserat sedan länge – själva nedläggningen blev därför en långdragen och allt annat än munter historia. Jag lämnade därför A 6 redan 1983, två år före den faktiska nedläggningen.

Men innan färden gick till Halmstad hann jag med en sejour vid Trafiksäkerhetsverket.

Där påbörjade jag en utbildning till bilinspektör, vilket bland annat involverade utredningar av trafikolyckor. Men efter drygt ett halvår tröttnade jag och sökte mig tillbaka till Försvarsmakten och placerades då vid Hallandsbrigaden.

Väl i Halmstad kom jag att uppleva mina kanske allra bästa yrkesverksamma år. Åren

Överbefälhavare Håkan Syrén på besök i Kosovo 2013. Artikelförfattaren står bredvid.

Möte med ambassadör Anders Sjöberg i Kabul 2017.

vid tekniska enheten och GU-bataljonen var härliga! För mig kommer alltid I 16 och IB 16 att vara "hemförband".

Laholms kompani

Men – det är tiden och pysslet efter att jag lämnade Halmstad som jag ska beskriva. Mitt sista år vid brigaden var 1995/1996 då jag tjänstgjorde som kompanichef för Laholms kompani. Våren 1996 påbörjade jag den tekniska chefsutbildningen vid Försvarshögskolan med en förhoppning, möjligtvis något naiv, att komma tillbaka till Halmstad. Målet var att bli teknisk chef vid brigaden, en

befattning som vid den tiden var placerad i nivå 3 (OF 4). Men under pågående utbildning justerades befattningarna vid brigaden och min förhoppning grusades.

Efter fullgjort chefsprogram sommaren 1998 närde jag fortfarande idén att på sikt ta mig till Halmstad – Stockholm kändes inte som ett alternativ. Det slutade med att jag placerades som teknisk chef vid södra arméfördelningen (13:e fördelningen) i Kristianstad. Det blev flytt till Kristianstad för Lisa och mig.

Jobbet bestod av främst två huvuduppgifter; inom ramen för krigsorganisationen

(KRO) övade vi en hel del, både i kadern och med hela staben; övrig tid fokuserades på produktionsledning.

Sommaren 1999 begåvades vi med en dotter. Av olika skäl passade det oss att jag tog ut huvuddelen av föräldraledigheten så att Lisa fick möjligheten att studera. Mitt under min föräldraledighet erbjöds jag en anställning av ett större it-företag med stationering i Malmö. Förvånad, smickrad och lite nyfiken valde jag att acceptera erbjudandet med start efter sommaren 2000. Det passade utmärkt då regeringen Reinfeldts sparkrav innebar nedläggning av såväl Hallandsbrigaden som 13:e fördelningen halvårsskiftet 2000.

Sprickande bubbla

I slutet av mars 2000 förändrades förutsättningarna – it-bubblan började spricka. Kraschen var ett faktum (botten nåddes inte förrän i slutet av 2002). Hög tid att fundera! Strax före midsommar bestämde jag mig för att stanna i Försvarmakten. Men jag stod utan jobb – eftersom jag hade aviserat att lämna Försvarmakten fanns det ingen planering för mig efter juni 2000.

Dåvarande personalchefen vid Markstrids-skolan (MSS), Jörgen Arvidsson, hade på något sätt fått koll på min belägenhet. Han slog en signal: ”Kom hit – jag löser lön och bostad direkt.” Resten är som sagt historia. Vi flyttade dock inte till Skövde utan till Jönköping då Lisa fick jobb vid Telia i Jönköping. Jag stannade vid MSS i tre år, två år som chef för teknikenheten och ett år som chef för fackprogrammet stridsvagn och stridsfordon. Tre roliga år med fokus på utbildningsfrågor, men även en hel del test- och försöksverksamhet.

Andra sidan kaserngården

Vi skriver 2003 och ett akut behov av att ersätta chefen för den tekniska enheten vid Skaraborgs regemente (P 4) innebar att jag tog mitt

”pick och pack” och vandrade över kaserngården. Jag fick ansvar för den tekniska verksamheten inom garnisonerna Skövde-Kvarn och Karlsborg. Mer än 100 medarbetare och en omsättning på drygt 250 miljoner kronor exklusive egna personalkostnader. Vi hade dessutom förmånen att öva brigadledningen ofta och mycket – vad mer kan man önska?

P 4 var ansvarigt för att sätta upp KS13 och sent 2004, när rekryteringen pågick för fullt, fanns ännu ingen identifierad chef. Dåvarande chefen för P 4, överste Håkan Swedin, för övrigt en utmärkt ledare, uppmanade mig att ta jobbet. Insatstiden var planerad december 2005 till juni 2006. Trots att jag inte hade någon tidigare internationell erfarenhet tackade jag ja till jobbet som kontingentschef. KS13 svenska personal uppgick till cirka 350 män och kvinnor. Jag har många fantastiska minnen från Kosovo – allt från generallöjtnant Giuseppe Vallotto (COM KFOR) förkärlek för kramar och brottning till en svensk spionhistoria.

Uppsala och Stockholm

Väl hemma från Kosovo blev det operativa enheten (OPE), som var lokaliserad på Ärnabasen i utkanten av Uppsala. Jag skulle jobba med logistik och blev ansvarig för pågående operationer inom OPE J4. Arton månader senare transformerades OPE till insatsstaben (INSS) och flyttade till Stockholm och Lidingövägen. Chefen OPE, generalmajor Anders Lindström, blev befördrad till generallöjtnant och fick tjänsten som insatschef. Undertecknad befördrades till överste och fick jobbet som C INSS J4. Vid den här tiden låg Försvarmaktens fokus på internationella insatser där logistiken har en mycket stor betydelse – med andra ord ett spännande jobb – men det fanns tid för lite extrapyssel:

Perioden 2008–2010 representerade jag Sverige i Heavy Airlift Wing – Strategic

Airlift Capability Steering Board (SAC SB). Vårt ansvar var att indirekt leda förbandets operativa verksamhet. För egen del agerade jag utifrån instruktioner direkt från regeringskansliet. Det blev en hel del resor till Luxemburg, USA och Ungern.

Camp Protection

Under 2009–2010 var jag ordförande i en omfattande myndighetsgemensam studie, Camp Protection, på uppdrag av chefen för integrerad materielledning (IML), konteramiral Leif Nylander. Målet med studien var att klara ut roller och ansvar mellan Försvarmakten och stödmyndigheterna avseende en gemensam process för campbyggen i ett livscykelerspektiv. En mycket speciell utmaning. Totalt cirka 40 deltagare från Försvarmakten, Försvarets Materielverk, Totalförsvarets Forskningsinstitut och Fortifikationsverket deltog.

År 2010 fick jag då äntligen chansen att ta mig söderut igen. Familjen fanns i Jönköping och tjänsten som chef Swedec blev ledig. Perfekt – det funkar att dagspendla till Eksjö. Spännande jobb! Bland annat samordnades utbildning och metodutveckling med polisens bombskyddsverksamhet. Jag jobbade tätt med den legendariske Bertil Olofsson, som tidigare hade skapat och lett polisens nationella insatsstyrka.

Vi utvecklade även den årligt återkommande totalförsvärsövningen Swedec Eod Exercise (SEE) med fokus på ammunitionsrelaterade händelser och samordning av myndigheter. Även här blev det lite sidjobb.

Undersökningskommission

Under slutet av 2013 och första kvartalet 2014 var jag ordförande i den undersökningskommission som genomförde en undersökning av systemsäkerhetsverksamhet vid integration av tekniska system, utgående från en olycka

Nattlig resa från Kabul med HAW C-17.

som inträffade den 13 augusti 2013 ombord på HMS Carlskrona.

Perioden mars 2014 till och med januari 2015 hade jag ett projektuppdrag att samordna Högkvarterets framtagande av beslutsunderlag för insats i Mali. Jag ansvarade för att samordna rekrytering och utbildning av personal, stathöjning av befintliga materiel-system och anskaffning av ny materiel samt bygge av camp i Timbuktu. Arbetet genomfördes i huvudsak från Stockholm men även stundom i Mali. I Bamako under en rekogno-

sering fick jag chansen att, från baksätet i en sliten Nissan Maxima, uppleva en biljakt som jagad – inget att rekommendera!

I början av maj 2016 var det dags att lämna Eksjö. Jag var planerad att genomföra insats i Afghanistan med start under hösten, men dit var det några månader. Glappet löste generallöjtnant Anders Silver som då var chef för produktionsstaben. Från maj till början av september genomförde jag en enmansutredning som syftade till att utveckla Försvarsmaktens ledningsstruktur på Gotland. Utredningen blev en del i nuvarande ledningsstruktur.

Till Afghanistan

Så väntade Kabul i Afghanistan och Resolute Support Mission Headquarters (RSM HQ). RSM var en icke stridande insats som 1 januari 2015 ersatte ISAF. Vi var cirka 13 500 som jobbade med ”Train, Assist and Advice” på departements-, myndighets- och kårnivå.

Det handlade om koordinering av mark- och flygstridskrafter, logistikflöden, under rättelse etc. Jag tjänstgjorde inledningsvis inom Public Affairs Office som spokesperson gentemot media, främst afghansk. Det var inte ”min tekopp”!

Tack vare en uppkommen vakans kunde jag snart växla över till en amerikansk befattning, Director of Staff, som passade mig mycket bättre. Där tjänstgjorde jag direkt under Chief of Staff generallöjtnant Johann Langenegger, en tysk general av det gamla gardet – jag gillade honom.

Parallellt med RSM pågick Operation Enduring Freedom (OEF), en utrerad amerikansk insats med syfte att bekämpa al-Qaida. Det innebar att amerikansk personal i staben hade dubbla roller.

Jag minns den 13 april 2017 när USA fällde den största av alla icke-nukleära bomber, GBU-43/B Massive Ordnance Air Blast, mot

ett tunnelkomplex som användes av islamiska staten i östra Afghanistan. Det var den första och såvitt jag vet enda gången ”mother of all bombs” har använts. Den tio ton tunga bomben fälldes med en Hercules. Sprängkraften är ekvivalent med elva kiloton trotyl. Atombomben över Hiroshima var på 15–16 kiloton trotyl.

Teknisk service i Nässjö

Min insats avslutades i början av augusti 2017. Jag gick direkt från avrustning på Livgardet till tjänstledighet från Försvarsmakten. Ett par veckor senare började jag som chef för tekniska serviceförvaltningen i Nässjö.

Jobbet passade mig perfekt. Bra betalt och bara drygt en halvtimme från hemmet. Det handlade mycket om bygg, infrastruktur, fastigheter, trafik och fordon, men även samtliga kök på skolor och äldreboenden i kommunen ingick. Totalt var vi cirka 260 medarbetare. Jättekul jobb – men pension vid 61 års ålder blev efter hand mer och mer attraktivt.

Fjorton månader senare återvände jag till Försvarsmakten som chef för Swedint. Min allra första tjänstgöringsdag landade jag i Auckland, Nya Zeeland, efter nästan 36 timmars transport, för att delta i en konferens.

De första 18 månaderna var spännande med många härliga resor och möten. Sedan kom pandemin. Vi byggde snabbt två studior för att utbilda på distans – det funkar men är inte lika kul. Notera utmaningen med distansutbildning när eleverna kommer från praktiskt taget alla förekommande tidszoner.

Den sista mars 2020 gick jag i pension, precis fyllda 61 år. Tre veckor senare började jag på Länsstyrelsen i Jönköping. Här jobbar jag med civilt försvar kryddat med några nationella uppdrag. Det är nära till jobbet, jag gillar att ha pyssel och blir nog kvar ett tag.

Ronnie Nilsson

F d officer vid IB 16

”Vi ska utöka kapaciteten”

Försvarsmaktens tillväxt ställer nya, tuffare, krav på boendetrymmen. En omfattande ”rotreovering” (ROT = Renovering, Ombyggnad, Tillbyggnad) ska öka den nuvarande kapaciteten från 10 till 16 värnpliktiga per logement, vilket går i linje med den ökade värnpliktskull som Lv 6 tar emot årligen.

Kaserngården på Lv 6 har sett bättre tider. Vad som länge var en fri yta för uppställningar och ceremonier är numera fylld med moduler som ska ersätta personalutrymmen när kasernerna renoveras. Där finns plats att byta om, mötas och värma sina matlådor. Det gäller framför allt anställd personal som får en tillfällig arbetsplats.

Men modulerna är ännu inte klara och byggstarten av kasern 3 har blivit fördröjd. Kenny Störsjö, som är fortifikationsverkets projektledare, avvaktar med att inleda en upphandling med lokala entreprenörer men hoppas kunna starta renoveringen första kvartalet 2023.

Upphandling på gång

– Vi avvaktar med upphandlingen tills Försvarets materielverk (FMV) har lämnat lokalerna. De genomför nu den sista utrivningen i kasernen och installationen i modulerna, sedan kan vi trycka på knappen. Då kommer all berörd personal att flytta in i modulerna så att renoveringen drar i gång.

Kasernerna byggdes 1906–1907. Det är ett omfattande projekt att byta el, ventilation och avlopp i de gamla byggnaderna och bevara det kulturhistoriska värdet. Kasernerna är utpekade i Halmstads kulturmiljöprogram där kulturvärden av individuell karaktär, detaljer och material, ska tas till vara.

– Vi har med oss byggnadsantikvarier genom projektet. De ger oss råd och vägledning hur vi ska bevara de här värdena.

FOTO: ARTIKELFÖRFATTAREN

Ett duschutrymme så som många kommer att minnas det.

Genusanpassning

I renoveringen ska även omklädningsrummen genusanpassas för att möta dagens krav.

– När kasernen byggdes var det bara män som jobbade här. Vi kommer att se till att det blir samma förutsättningar för båda könen. Kvinnorna har i dag mycket mindre ytor för att byta om och duscha, säger Kenny Störsjö.

Anders Fall

Kommunikatör Lv 6

Tillväxten gäller också Soldathemmet

Försvarsmakten växer och soldathemsrörelsen följer med i utvecklingen.

– Under året har vi glatt oss åt att pandemins restriktioner släppt. Vi försöker än mer förbereda oss för de större volymer av värnpliktiga som väntas de närmaste åren, säger verksamhetschefen Annelie Svensson.

Efter årsmötet i mars fick soldathemsförbundet en ny styrelse med bland annat ny ordförande. Efter många års gediget arbete avtackades Johan Rydén. Ny ordförande är från och med 2022 Conny Hansen, som senast arbetat vid Militärhögskolan Halmstad.

Alla kan vi glädjas åt att besöken åter ökar och att Soldathemmet kan vara en plats som ger värnpliktiga, anställda soldater och andra en meningsfull gemenskap.

Särskilt roligt är att föreläsungsverksamheten åter kunnat starta efter pandemin. För-

svarsutbildarna har haft flera föreläsningar under året, allt från beredskapskunskap till situationsbeskrivning av läget i Ukraina.

Redan förra året började tankarna kring möjligheten att införskaffa en bil i verksamheten. Med hjälp av en rätt utrustad bil skulle verksamheten enklare kunna komma soldaterna till del ute i fält. Med stöd och finansiering från Stiftelsen för kyrklig soldatverksamhet i Halmstad har vi under senhösten kunnat köpa in en fyrhjulsdreven bil med släp. Nu längtar personalen och

Den nyinköpta bilen med släp.

Grillafton – alltid lika populärt!

garnisonspastorn efter att få komma ut med ”markalåda”, bullar och stärkande samvaro i övningsmiljön.

Multisportarenan som kom på plats under förra året har kunnat användas i stor utsträckning. Arenan är väldigt uppskattad av både värnpliktiga och anställda soldater. Även där mottog vi generös finansiering och tjänstviligt arbete från dels ovan nämnda stiftelse, dels maskingruppen vid Lv 6.

När nu 2023 nalkas kan vi se fram emot att Svenska soldathemsförbundet valt att förlägga sin årliga kongress till Halmstad. Förbundsstyrelse och representanter från

Sveriges alla soldathem möts under tre dagar i slutet av maj kring viktiga och aktuella frågor i rörelsen. Inför detta hoppas vi att Soldathemmet ska kunna få en försiktig ”ansiktslyftning” i samarbete med Fortifikationsverket.

Försvarsmakten växer så att det knakar. Många ungdomar kommer framgent att under en tid i livet få Halmstad som plats att bo och verka i. På Soldathemmet vill vi göra allt vi kan för att man ska få ett ”andra hem” och känna att man, omgiven av omtanke och värme, får en meningsfull fritid.

Jonas Hagård
Garnisonspastor

Annelie Svensson
Verksamhetschef
Halmstads Soldathem

Du är aldrig så svensk som när du är utomlands

Är det någon som tror att svenska kyrkan i utlandet är en ny företeelse? Nej, det kom inte med charterturismen eller annat. Redan 1626 grundades den äldsta svenska kyrkan i utlandet, i Paris.

Vid samma tid beslutade Axel Oxenstierna att varje svenskt konvojfartyg skulle ha en själasörjare ombord. I 400 år har det alltså funnits svenska själavårdare på fartyg, senare även i hamnstäder och i större städer. Med tiden också på turistorter som vi svenskar gärna besöker. Vissa stationer har försvunnit och andra har kommit till.

Ständig förändring

Kyrkan är i ständig rörelse. Sjömanskyrkan, som många fortfarande kallar Svenska kyrkans verksamhet utomlands, ser i dag inte alls ut som den gjorde förr. Den verksamheten är marginaliserad i dag, och villkoren för svenska sjömän har förändrats. I dag finns Svenska kyrkan på ett 40-tal platser runt om

i världen, och regelbundna besök och gudstjänster firas på drygt 100 platser.

Jag började min utlandsprästbana en sommar i Köpenhamn, då jag vigde 25 brudpar på fyra veckor. Innan jag kom dit hade jag endast haft en (1) vigsel! Crash course i vigslar kan man säga. I dag finns de stora vigselkyrkorna på Mallorca och på andra orter i Spanien, medan Köpenhamn inte har lika många vigslar som tidigare.

Med åren har det för min del även blivit tjänst i London i två olika befattningar, Singapore med Malaysia och Indonesien samt Thailand i samband med tsunamikatastrofen. Nu är jag vid Svenska kyrkan i Norge – stationerad i Oslo och ansvarig för verksamheten i Trondheim. Vi serverar även Stavanger

Arbetslaget vid Thailand-insatsen efter tsunamin. Flera myndigheter och organisationer arbetade tillsammans.

På fartyget Götterborg, liggandes på redan utanför Singapore en juldag.

och Bergen. Jag är nära Sverige, endast 45 mil från Halmstad. Men, det är i utlandet, det är ett annat språk här och det är andra traditioner. Det är ett annat samhälle.

När jag skriver dessa rader har vi precis haft luciafiranden i Stavanger och Bergen, fem utsålda hus med lucior i Oslo och på lördag firar vi lucia i Trondheim med Jämtlands musikgymnasiums ungdomar. Det blir också full kyrka.

Traditionerna viktiga

När du inte är hemmavid utan flyttar till ett annat land, en annan kontinent – oavsett om det är under en viss tid eller för alltid – så blir de egna traditionerna, helgerna, sångerna viktigare än någonsin. Att få fira gudstjänst på sitt eget språk, med psalmer som man känner igen – i glädje som sorg.

Svenska kyrkan i utlandet har en stor social och diakonal vikt för utlandssvenskar, tillfälliga besökare och turister. Semestern som man suktrat efter blev kanske en katastrof; olycka, sjukdom, dödsfall eller något annat. Det där med att flytta utomlands och därmed

fly sina problem brukar inte fungera, det kan inte sällan slå tillbaka med full kraft.

Kanske drabbas jag som student eller au pair av hemlängtan. Kanske tittar jag bara förbi som turist för en kopp ”svenskt kaffe” och kanelbulle och tänder ett ljus i kyrkan för någon jag saknar. Kanske har jag varit gift i utlandet i 30 år och vill visa barn och barnbarn mina rötter.

Oavsett är vi väldigt svenska utomlands – och den svenska kyrkan i utlandet finns till för oss. Där kan vi tala vårt eget språk, möta andra svenskar, känna doften av svenskt kaffe och känna oss hemma när vi firar de svenska högtiderna på svenskt sätt. Jag är glad och stolt att få vara och tjäna som präst i denna del av vår svenska kyrka.

Katarina Bäckelin
Garnisonspastor vid Halmstad garnison 2012-2019, numera präst vid Svenska kyrkan i Norge

Vad händer vid Luftvärnsregementet?

Det är bara att konstatera att vissa år blir det absolut inte som man har planerat för, och 2022 har definitivt blivit ett sådant år.

Redan i början av året kom information om att Ryssland genomförde truppörflyttningar till gränsen mot Ukraina och att det skedde ombaseringar av fartyg och landstigningsfartyg till Svarta havet. Resultatet av dessa örflyttningar såg vi alla den 24 februari.

Fullskaligt krig mellan två nationer i Europa för första gången sedan andra världskriget. Drygt 30 år sedan Berlinmuren föll, Warszawapakten och Sovjetunionen upplöstes, så står åter två olika ideologier/uppfattningar mot varandra. Resultatet av den ryska aggressionen känner vi alla till i form av den svenska och finska ansökan om medlemskap i Nato, något som sågs som mycket (helt?) osannolikt för ett år sedan. Det hinner hända mycket på ett år.

Kriget i Ukraina har fått en stor påverkan på Försvarsmakten. Ett ökat antal insatser och verksamheter har genomförts för att visa att Sverige är berett att möta det ökade hotet. För Lv 6 del har det bland annat inneburit att vi flyttade delar av värnpliktsutbildningen till Gotland. För att höja tröskeln på Gotland genomförde en pluton från regementet värnplikt på ön under de sista sex månaderna av sin värnplikt. Soldaterna om utbildades på robotsystem 23 och härigenom har tröskeleffekten på Gotland höjts.

Nordiskt mästerskap

Under den sista veckan i juni genomfördes nordiskt mästerskap i militär femkamp vid regementet. Detta var det första ordentliga

Luftvärnsutbildning på Gotland.

testet av den nya hinderbanan och handgranatskastningsbanan. Banorna håller verkligen måttet och fick mycket välförtjänt beröm, liksom vår organisering av mästerskapet.

I augusti 2023 kommer militära VM i militär femkamp att gå av stapeln vid regementet, så de nordiska mästerskapen var en bra förövning. VM medför att 300-400 idrottare och ledare kommer att finnas vid regementet. Det blir verkligen något att se fram emot.

Efter åtta år som regementsförvaltare klev Per Ljungner av den sista april och efterträddes av Fredrik Finér. Per tjänstgör nu som skolförvaltare vid Markstridsskolan, MSS, i Skövde. Befattningen som skolförvaltare vid MSS innebär samtidigt att Per är ställföreträdande arméförvaltare.

Innan Fredrik Finér tillträdde befattningen som regementsförvaltare vid Lv 6 tjänstgjorde han vid Högkvarterets produktionsstab.

Under hösten presenterade Överbefälhavaren sitt militärstrategiska råd för regeringen. I detta råd tog han sin utgångspunkt i det nuvarande försvarsbeslutet och hur Försvarsmaktens utveckling mot 2035 bör se ut.

ÖB:s råd medför att antalet krigsförband ökar i större utsträckning än vad antalet förband kommer att öka, vilket medför fler krigsförband på redan befintliga regementen och flottiljer.

Hur detta råd hanteras på politisk nivå får vi veta under våren då den nyligen startade Försvarsberedningen, under ledning av Hans Wallmark, presenterar sitt resultat.

Armén fortsätter med uppbyggnaden av brigadstrukturen och för att kunna samordna brigaderna, har 1. divisionen påbörjat sin uppbyggnad. Den första divisionschefen, brigadgeneral Richard Johansson, är utsedd och det fortsatta divisionsarbetet medför nya divisionsförband.

Införandet av de nya luftvärnssystemen och förbanden fortgår. Leveranser av robotsystem

103 Patriot fortgår och robotsystem 98 kommer att fortsätta utvecklas. Men utöver den rent materiella utvecklingen tas viktiga steg i införande av stridsteknik och metoder tillsammans med Flygvapnet och brigaderna.

Även om det finns mycket att göra med dessa två materielsystem har planeringen för brigad- och divisionsluftvärn påbörjats. Det är en utveckling som måste gå fort för att den operativa förmågan skall öka enligt de krav som ställs av statsmakterna.

Utmaningar väntar

Även det kommande medlemskapet i Nato medför nya utmaningar för luftvärnet och regementet. Sannolikt medför det personalplaceringar vid internationella staber. Samtidigt skall metoder utvecklas tillsammans med andra länder.

Inom Halmstad garnison fortgår utvecklingen vid samtliga förband med nya och utökade uppgifter, med anledning av ökande specialistofficersutbildningar vid MHS H och utökad teknisk utbildning vid FMTS. FMTS får även utökade uppgifter då de ansvarar för uppsättandet av operativa logistikbataljoner. Samtidigt pågår återtagande av gamla, men till del glömda, förmågor såsom mobiliseringsplaner och verksamheter för att kunna sätta förband på krigsfot om situationen så kräver det.

Även om det är mycket som skall göras under de närmaste åren kan vi se framtiden an med tillförsikt. Det är en positiv och viktig satsning på Försvarsmakten och totalförsvaret.

Thomas Wessman
Ställföreträdande
regementschef

Hallandsgruppen och 45. Hemvärnsbataljon

År 2022 gick inte enligt plan... detta fastställande tror jag inte kommer som en överraskning för någon?

När pandemikrisen 2020 och 2021 äntligen var över och vi skulle återgå till det normala, blev det i stället fullskaligt krig i vårt närområde. Ett krig vars slutliga konsekvenser vi ännu är långt ifrån att se.

Det som genomsyrat Försvarmakten i övrigt, har i högsta grad varit gällande för Hallandsgruppen och 45. Hemvärnsbataljon: ökad krigsduglighet här och nu.

Ett mått på hallänningens goda försvarsvilja är att 45. Hemvärnsbataljon har haft den största nettotillförseln av nya hemvärns-soldater i hela riket. Det är också ett mått på Hallandsgruppens och bataljonens arbete, då avsevärt fler personer skall processas in, utrustas och utbildas för att kunna introduceras som nya soldater i krigsförbandet. Fantastiskt bra arbete!

När det råder stor osäkerhet är det också viktigt att en organisation som vår håller fast vid traditioner och planer. Så förutom mycket extra utbildningar har årets milstolpar med

SÖB, SÖF:ar, medaljceremoni, KFÖ och så vidare genomförts planenligt och med gott resultat.

Vår förmåga att upprätthålla given beredskap har också prövats tillämpligt av Militärregion Väst. Jag kan konstatera att i Halland finns 45. Hemvärnsbataljon med soldater som är redo att inom några timmar lämna sina civila liv och inställa sig för tjänstgöring i syfte att skydda liv, egendom och i yttersta fall vår demokrati och nationella frihet.

Den sedan länge annonserade omgrupperingen för Hallandsgruppen till byggnad 100 (gamla Soldathemmet vid Göteborgsvägen) sker med planerad inflyttning till 1 april.

Under 2022 har vi haft personalomsättning på HAG. Lämnat har Claes-Göran Hallner och Leo Rebas. Nya medarbetare är Karl Danielsson och Jan Erving. Vi hälsar dem varmt välkomna till oss.

Den 15 december lämnade Christer Mårtensson över befälet till undertecknad, som

Chefsöverlämning Hallandsgruppen.

FOTO: ULRIKA DARHEDEN

med stolthet tagit över en mycket väl fungerande utbildningsgrupp som har ett ypperligt samarbete med det krigsförband och de frivilligorganisationer vi är satta att stödja.

Vi ser fram emot 2023, som med all sannolikhet kommer att fortsatt präglas av osäkerheter, med kriget i Ukraina, innebörden av Sveriges Natoanslutning och därmed högst påtagliga uppgifter; men också av en vilja

och förmåga att ta oss an såväl gamla som nya uppgifter för Hallands försvar.

Conny Hansen
Chef Hallandsgruppen

Bevakningspatrull med hund.

FOTO: PETER ERIKSSON

Introduktion utbildning.

FOTO: MIKAEL JONSSON

Hemvärnets Musikkår Halland

Hemvärnets Musikkår Halland är en av Sveriges 25 hemvärnsmusikkårer. Vi är i dag cirka 40 inskrivna musiker i åldrarna 18-70 år. Vår repertoar är varierande – vi spelar alla typer av musik, från klassiska stycken till musikaler och evergreens. Marschmusik utgör givetvis en stor del av repertoaren.

Ibland uppträder vi för allmänheten men oftast spelar vi för något av våra tre förband i samband med militära ceremonier. Våra medlemmar ägnar sig åt civil verksamhet i botten och är anslutna frivilligt.

Sedan 2015 leder dirigent Markus Lang musikkårens musikaliska utveckling, tillsammans med vice dirigent Fredrik Magnusson. Kärledningen består av kårchef Erik Ekre och vice kårchef Åke Johansson.

Musikkåren ingår i Forsvarsmaktens insatsorganisation och vi tillhör 45:e Hv-bataljonen.

Samtliga hemvärnsmusikkårer skall vara godkända av Forsvarsmusikinspektören för framträdande i statsceremoniella sammanhang nationellt och internationellt, inklusive vaktparad med högvaktsavlösning. Forsvarsmusikinspektören innehar ett kvalitetssäkringsansvar för hemvärnsmusiken över tiden.

Hemvärnsmusikkårer har funnits sedan hemvärdet grundades 1940. Forsvarsmakten hade fasta musikkårer vid i stort sett varje förband så hemvärnets musikkårens uppgift var att sköta musiken vid frivilligförsvarets aktiviteter.

Över Norrbro i Stockholm på väg mot kungliga slottet, vaktparaden 2017.

FOTO: JAN-ERIK NORBERG

FOTO: MARGARETA STENSTRÖM

Musikkåren spelar taptö framför Norre Port i Halmstad, nationaldagen 2022.

I Halland hade man ingen musikkår inom hemvärdet. Major Carl-Gustav Bergenstråhle på I 16 i Halmstad arbetade ihärdigt under början och mitten av 1980-talet för att kunna starta en halländsk kår. Tillsammans med bland andra musikdirektör Olle Schön bildades Hemvärnets Musikkår Halland 1986.

Under 1987 var verksamheten i gång på allvar med flera större framträdanden. Flera av de cirka 50 musikerna som anslöt sig kom från den tidigare regementsmusiken men även många nya rekryterades.

Redan 1988 fick musikkåren uppdraget att genomföra högvakten i Stockholm och där efter har det utförts åtskilliga vaktparader i huvudstaden.

Flera utlandsspelningar gjordes under 1990-talet: fyra år på Nijmegenmarschen i Holland, Minden och Iserlone i Tyskland.

I början av 2000-talet upplevde musikkåren en svacka och var nära nedläggning. Dåvarande regementschefen, överste Lennart

Klevensparr, initierade ett krafttag och musikkåren kunde fortsätta att verka.

Under 2000-talet har musikkåren framträtt i Narva, Estland, och i Wittstock, Tyskland.

Under ett normalt verksamhetsår utför musikkåren runt 25 uppdrag, mestadels åt Forsvarsmakten. Det kan handla om helkårsuppdrag vid ceremonier vid förbanden, men även signalspel och appeller är representerade. Efterfrågan är stor och vi tvingas tyvärr tacka nej till vissa uppdrag.

Förutom att delta i högvaktsavlösning vid kungliga slottet och medverka i de lokala förbandens ceremonier skall musikkåren:

- inom ramen för hel musikkår utveckla och popularisera blåsorkestern.
- föra vidare den svenska militärmusiktraditionen.
- som komplement till framträdande med hel musikkår utföra musik med mindre besättning.

Erik Ekre, Åke Johansson

Hallands Militärhistoriska Museum öppnar till sommaren!

Museet, som en gång var känt som Regementsmuseet och därefter Garnisons- och Luftvärnsmuseet, befinner sig mitt i en förändringsprocess över flera år. Men under 2022 har några avgörande steg framåt tagits.

Som säkert många känner till finns Statens Luftvärnssamling i de före detta mobförråden på Skedalalied, och har varit en del av Garnisons- och Luftvärnsmuseets verksamhet i många år. Samtidigt bedrevs verksamhet i museet på andra våningen i Soldathemmet.

Det var ingen långsiktigt hållbar situation att bedriva verksamhet på två platser, dessutom med överlappande innehåll. Därför fattade styrelsen beslut om att föra ihop de två samlingarna under ett och samma tak och bygga upp en ”ny” verksamhet i Skedalalied.

Under året som gått har vi därför tömt ett av förråden genom att tränga ihop all materiel i de andra två, isolerat den tomma lokalen samt satt in luftvärmepumpar. På så sätt kan vi ha verksamhet i lokalen året runt, inte bara sommartid som förut. Detta är nu klart! Nu påbörjas det digra arbetet med att bygga

Isoleringsarbete pågår.

utställningar och få in materiel och föremål som ska göras tillgängliga för allmänheten.

Ursprungligen hade vi tänkt öppna i mindre skala redan sommaren 2022, men av byggnadstekniska skäl gick inte det. I stället satsade vi fullt ut på verksamhet ute i länet, något som visade sig fungera alldeles utmärkt. Det finns ett enormt intresse för den lokala krigs- och militärhistorien i Halland.

Under sommaren har vi haft guidade visningar på Laholms fästning, Luftvärnstornet i Ätrafors, skansen i Veddige, slagfälten i Fyllebro, Skälleryd och Axtorna samt som avslutning en busstur till valda slagfält och skansar i norra Halland. Fler bussturer planeras inför våren.

Avslutningsvis kan man inte undgå att nämna Ukraina, ett krig som påverkar hela samhället men i vårt fall också sätter nya perspektiv på museets verksamhet. Därför inleder vi i vår tillfälliga utställningsyta med en utställning i två delar om Ukraina. Den ena är Armémuseums fotoutställning ”Meanwhile in Ukraina”. Den andra består av föremål som plockas hem från Ukraina av en svensk frivillig där. Exakt vad det blir återstår att se.

Daniel Borgman
Museichef

Äntligen kunde vi fira FN-dagen tillsammans!

Efter två års pandemirestriktioner kändes det bra att äntligen kunna bjuda in allmänheten till högtidlighållandet av FN-dagen den 24 oktober 2022 – en dag som känns högaktuell just nu, trots att den instiftades för mer än 70 år sedan.

I efterdyningarna av andra världskriget bildades 24 oktober 1945 Förenta Nationerna (FN). Organisationens syfte var att förhindra krig och främja internationellt samarbete. Det började med 51 medlemsstater men i skrivande stund har antalet växt till 193 stycken. En tillväxt på gott och ont – för vem hade trott att det fortfarande 2022 skulle råda ett så pass osäkert och spönt omvärldsläge? Kanske kändes det just därför ”lite extra viktigt” när vi uppmärksammade FN-dagen i år.

Med representanter från respektive förband i Halmstad garnison (Försvarsmaktens tekniska skola, Luftvärnsregementet och militärhögskolan Halmstad) genomfördes under måndagseftermiddagen en värdig och stämningsfull ceremoni med kransnedläggning vid minnesmonumentet ”I fredens tjänst” i Norre katts park.

Lars Lindén, stabschef och tillika ställföreträdande chef för Militärhögskolan Halmstad

Övlt Lars Lindén (MHS H) höll tal.

höll ett kort tal där han bland annat lyfte fram några av de utmaningar som FN står inför:

– Alla organisationer har sina utmaningar och Rysslands anfall mot Ukraina är något som påverkar och försvarar FN:s arbete på central nivå. Trots detta finns det många pågående insatser som gör skillnad för tusentals människor. Om vi ska vara förhoppningsfulla kan FN kanske vara ett verktyg som kan bidra till ett slut på kriget i Ukraina.

Gemytlig stämning

Höstlöven på marken samt marschaller och eldkorgar gav en fin inramning till ceremonin när skymningen lade sig över parken.

På plats fanns även Halmstad soldathem med personal för att möta veteraner och övriga deltagare. Det blev en och annan pratstund folk emellan och så bjöds det på kaffe, godis och kakor. Ett mycket uppskattat inslag som också gav en genuint gemytlig stämning.

– Soldathemmet är en viktig samlingsplats för framför allt veteraner och kamratföreningar, men också andra samlingar som kommer till oss för att kunna ”nätverka”, förklarade föreståndaren Annelie Svensson. FN-dagen och veterandagen firar vi alltid tillsammans med garnisonen. Vi har ett samarbete som fungerar alldeles utmärkt, konstaterar hon leende.

Sofia Svensson
Militärhögskolan
Halmstad

Återträff med Hallandsbrigaden

Under ett antal år har det som kallats ungdomssektionen i kamratföreningen pratat om att få till en återträff med Hallandsbrigaden. Detta har ofta diskuterats på mässen efter årsmötet och under jullunchen. Sektionen har inte direkt varit överrepresenterad i dessa sammanhang.

Planen växte fram att ha en återträff sensomnaren 2020, det vill säga 20 år efter nedläggningen. Målet var självklart att ha ett trevligt kalas där och då, men det fanns även ett djupare syfte. Nämligen att få de yngre officerna – som efter nedläggningen spreds över landet, såväl inom Försvarsmakten som ut i den civila världen – att upptäcka och förstå det unika kamratskap som finns i föreningen.

En ”spaningsgrupp” sattes samman och genvägen när inbjudan gick ut var massivt. Snabbt nådde vi taket på anmälan. Ett grundkrav var att vi skulle äta middag på mässen och smärtgränsen går vid 90 sittplatser.

Kamratföreningen ställde upp med ett generöst bidrag till återträffen och Hallandsgruppen som är traditionsbevarare var självklart även den snabb att stötta verksamheten, likaså Luftvärnsregementet. Planen var med andra ord klar och alla såg med förväntan fram emot lördagen den 5 september 2020.

Det vi inte riktigt styrde över var pandemin. Motvilligt insåg vi att återträffen fick ställas in och skjutas på framtiden. Sagt och gjort! Planen fanns och efter lite justeringar gick inbjudan ut med nytt genomföranddatum, den 4 september 2021. Åter fick vi ändra planen då pandemin fortfarande höll sitt grepp om världen.

Planen var nu rejält förövad och den 3 september 2022 blev det så dags för genomförande. Redan under fredagskvällen anlände ”förtruppen”, bestående av de mer långväga gästerna. Inkvartering på logement följdes av provsmakning på mässen av den för eventet speciellt framtagna brigadölen.

På lördag morgon samlades en förväntansfull skara vid minnesstenen på Gipen. Vissa deltagare hade fått förtroende som stationschefer medan övriga delades in i patruller. Därefter genomfördes en lättsam patrullfält-tävlan på närövningsfältet under dagen. Det

Samling framför minnesstenen på Gipen.

ARTIKELFOTON: JOHAN WALLEFORS

Vinnande patrull medaljeras.

berättades många minnen och en del anekdoter om hur bra det var förr i tiden.

Efter tvagnig och ombyte var det dags för brigaduppställning där Fredrik Ebbesson Nilsson förde brigadens fana och Anders Emanuelson tog emot brigaden. Hemvärnets

musikkår spelade och åter ljöd Hallands regementes marsch över Gipen. Många var vi som fick gåshud och kände rysningar över kroppen.

Därefter blev det förflyttning till mässen där menyn, precis som vanligt, bestod av sill och snaps följt av fläskfilé och potatisgratäng. Det sjöngs mycket och högt, även ”Farbror Frej” var på besök. Om man bortser från att det hade gått 22 år sedan senast och att några av oss ändrat hårfärg och fått ett aningen högre hårfäste, så var det precis som om tiden stått stilla.

Under kvällens många samtal var vi överens om att nu måste vi fortsätta att träffas med tätare intervall. Jag är helt övertygad om att ”ungdomssektionen” nu kommer att ta en betydligt större plats på kommande tillställningar med kamratföreningen.

Brigadöl och brigadens snapsvisa.

Johan Wallefors
F d officer vid IB 16

SAMTLIGA FOTON: ARTIKELFÖRETAGAREN

GRILLAFTON – en ny tradition

Den 26 augusti 2022 hade Kamratföreningen ånyo grillafton på Soldathemmet.

Grillaftonen infördes 2021 och ambitionen är att det ska bli ett återkommande inslag i verksamheten. Så räkna med att det blir grillafton även 2023.

Inbjudan hade hörsammats av 31 medlemmar. Väl på plats möttes vi av fint dukade bord och uppvärmd grill. Ansvaret för grillningen vilade som tidigare på Lars och Lars, föreningens båda grillmästare.

När köttet och halloumin väl var färdiggrillade blev det som vanligt rusning till utspisningsplatsen, inomhus på Soldathemmet. Här hade personalen förtjänstfullt ordnat med potatissallad, sallad och olika välsmakande såser. Varje deltagare fick själv medföra det man önskade inmundiga. Avslöjas kan att det

var en rejäl flora av olika drycker, starka som svaga.

Efter att alla ätit sig mätta och belåtna serverades kaffe med en mumsig och krämig rulltårta. Kaffet intogs utomhus i den underbara sensommarkvällen. Som vanligt blev det berättelser om hur ”det var bättre förr” inom försvaret. I alla fall hur jobbigt det var och hur trötta vi var efter alla övningar.

Ett stort tack till Lars Folkesson, Lars Ahlberg och den fantastiska personalen på Soldathemmet för en som vanlig perfekt genomförd grillafton.

Torbjörn Malmkvist

Jullunchen 2022

Vilka missade vår jullunch? Gör inte det!

Vi var 62 deltagare lördagen den 26 november. Allt inleddes som vanligt med glädje med glögg och mingel på mässen.

Sedan blev det samling och mycket mat och dryck. Snapsvisorna, tror jag, ekade ut i hela kanslihuset. Mycket trevligt. Därefter lotteri med priser från många av de traditio-

nella (Olanders blommor och ting, Göran Lundahl, Kamratföreningen med flera). De som jobbade fick som vanligt biobiljetter och kramar av Johan Rydén.

Efter detta åkte ett antal hem och andra körde efterfest. Tradition!

Bo Westman

FOTON: LARS AHLBERG

MEDLEMSINFORMATION

Berlin – fjärde gången gillt!

TV-tornet, Alexanderplatz

Bästa reskamrat!

Bära eller brista? Nu går färden till Berlin! Lördagen den 27 maj 2023 åker vi och är tillbaka onsdagen den 31 maj.

Jag tror att många har saknat varandra. Vi längtar efter resor och gemenskap trots alla omikronvarianter och annat elände runt om i världen.

Programmet ligger fast enligt bifogad reseinformation. Inväntar i skrivande stund svar från ambassaden i Berlin om vår föreslagna tid för besök gäller.

Glädjande nog har flertalet låtit anmälningsavgiften om 500 kr från 2021 stå kvar och vill därmed åka med. Så i dagsläget är det två bussar som gäller. Ju mer vi kan fylla två bussar, desto billigare blir det. Ta gärna med någon (några) som du tycker om. Föreningen är öppen för alla.

Väl mött i glädje och gemenskap önskar eder reseledare!

Gunnar Ohlsén

- Se gärna vår hemsida – <http://www.i16.se/>
- Den 31 december 2022 var antalet medlemmar 850.
- Årsavgiften i vår förening är 150 kr, som du betalar på plusgiro 26 27 24-8. Ange namn, adress och e-post så att kassören vet vem som har betalat. Ständiga medlemmar får gärna stödja tidningsfonden, plusgiro 26 27 24-8.
- Du som *inte* får information via e-post, eller har ändrat e-postadress, vänligen meddela din e-postadress till vår kassör Håkan Söderberg, haksod11@gmail.com.

Har du något att berätta?

Artiklar, artikelförslag och anekdoter mottages tacksamt.

Kontakta Bo Westman:
Tel: 0730-21 90 50
Epost: bossebus213@hotmail.com

MEDLEMSINFORMATION

FOTO: KITTY KLEISHEINRICH, DER TAGESSPIEGEL

Spreewald

Riksdagshuset

Sverige firar 500 år 6 juni 2023!

Under 2023 firar Sverige 500-årsjubileum. Det är 500 år sedan Gustav Vasa den 6 juni 1523 valdes till Sveriges kung vid riksmötet i Strängnäs domkyrka. Där och då blev Sverige självständigt och har varit det sedan dess. Därför firar vi varje år Sveriges nationaldag den 6 juni.

Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförening

Box 515, 301 80 HALMSTAD. Plusgiro 26 27 24-8.
Hemsida: <http://www.i16.se/>

KONTAKTPERSONER

Gunnar Ohlsén • Tel 073-314 75 82 • E-post gunnar.ohlsen@hotmail.com
Klubbmästare: Lars Folkesson • Tel 070-663 41 47 • E-post lars.folkesson@mil.se
Veteraner: Bo Westman • Tel 0730-21 90 50 • E-post bossebus213@hotmail.com

Äntligen – VM i Halmstad!

Inom ramen för den internationella militära sportorganisationen CISM står Lv 6 (äntligen!) som värd för VM i militär femkamp i augusti 2023.

Efter att covid-19 omöjliggjorde genomförande under såväl 2020 som 2021 är det dags för ett nytt försök. Lv 6 genrepade under sommaren genom att genomföra ett öppet nordiskt mästerskap där sju länder bjöds in att delta, så banor och organisation har fått känna på uppgiften.

Under CISM-organisationen med 140 medlemsländer genomförs 26 olika idrotter.

Bland dem är militär femkamp en ”kategori 1-idrott”, vilket innebär att den har väldigt hög status och anses vara något av det finaste man kan tävla i som soldat/officer.

En militär femkamp består av grenarna skytte, hinderbana, hindersimning, handgranatskastning samt avslutande terränglöpning. Kina har dominerat tävlingarna de senaste åren men det finns uppstickare, inte minst från vårt grannland Danmark, som ska bli intressanta att följa till sommaren.

Lv 6 räknar med att 20–25 nationer kommer till tävlingarna. Det är 150–175 atleter som tävlar. Med undantag för hindersimningen genomförs grenarna på Lv 6 område på den nya hinderbanan, de nya handgranatsbanorna samt de nyrenoverade skjutbanorna.

För besökare rekommenderas framför allt hinderbanetävlingen under onsdagen samt hinderbanestafetten på lördagen, där det verkligen är fartyllt. Även de andra grenarna är tillgängliga för publik.

Jesper Lindberg
Friskvårdsledare Lv 6

PROGRAM

Söndag 20 augusti
Ankomsttag

Måndag 21 augusti
Träningsdag
samt invigning på Stora Torg

Tisdag 22 augusti
Skytte

Onsdag 23 augusti
Hinderbana

Torsdag 24 augusti
Hindersimning Brottet (förmiddag),
handgranatskastning (eftermiddag)

Fredag 25 augusti
Terränglöpning

Lördag 26 augusti
Hinderbanestafett samt avslutningsceremoni och prisutdelning (Lv 6)

Söndag 27 augusti
Hemresa

Information om SMKR

SMKR står för Sveriges Militära Kamratföreningars Riksförbund. SMKR har delat in Sverige i åtta regioner. Vår förening, Hallands Regementes och Hallandsbrigadens Kamratförening, tillhör Region Väst. I vår region finns 27 kamratföreningar från olika försvarsgrenar.

SMKR leds av en styrelse med representanter från respektive region. Årligen håller varje region ett regionmöte om en eller två dagar. Till dessa regionmöten kallas samtliga kamratföreningar inom regionen. Den 27–28 september 2022 genomförde region Väst sitt regionmöte på F 7 Sätenäs. Tyvärr deltog endast nio av 27 inbjudna kamratföreningar.

Under 2022 genomfördes bland annat ett representantskapsmöte samt ett nordiskt kamratföreningsmöte i Finland, med deltagare från de nordiska länderna.

På SMKR:s hemsida (<https://smkr.org>) kan du läsa mera.

Torbjörn Malmkvist

Ett stort och varmt **TACK** för alla penninggåvor som kommit kamratfonden och tidningsfonden till del under det gångna året!

Vissa av våra medlemmar har tyvärr glömt att meddela namn, och vissa andra har betalat årsavgift trots ständigt medlemskap. Dessa medel har tillförts tidningsfonden.

Michael Abrahamsson, Halmstad
Anders Adolfsson, Helsingborg
Bo Alfredsson, Varberg
Staffan Anckar, Gullbrandstorp
Rune Andersson, Halmstad
Ingemar Andréasson, Eldsberga
Lars Arestrand, Mariestad
Margareta Arneke, Lidköping
Mark Atterbom, Duclair, Frankrike
Torsten Atterbom, Särö
Bertil Augustsson, Kristinehamn
Lars Bastholm, Halmstad

Christine Bastholm-Rohde, Halmstad
Bengt Bengtsson, Hishult
Lars Boris Bengtsson, Drottningstjärn
Leif Bengtsson, Höllviken
Stefan Bengtsson, Stockholm
Leif Bergqvist, Ljungby
Kjell Bergström, Lund
Hans Bertilsson, Laholm
Lars Björk, Varberg
Lauritz Björk, Sjöbo
Lars-Erik Blank, Halmstad
Leif Blommegård, Getinge

Kjell Boman, Mullsjö
Leif Bramsell, Grevie
Börje Bredahl, Torup
Lars R Broström, Halmstad
Jan Börjesson, Varberg
Lennart Börjesson, Varberg
Göran Carlsson, Ullared
Hans L Carlsson, Helsingborg
Kenneth Carlsson, Getinge
Per Carlsson, Åled
Stefan Carlsson, Falkenberg
Hans Christensson, Halmstad

Staffan Christiansson, Halmstad
 Bo Chronier, Halmstad
 Bo Criwall, Halmstad
 Lars Cronqvist, Steninge
 Mats Dörring, Steninge
 Krister Edvardson, Halmstad
 Anders Eidergård, Getinge
 Gudrun Eidergård, Getinge
 Bengt Ekberg, Oskarström
 Iris Eklund, Halmstad
 Rolf Eklund, Halmstad
 Sven Elfström, Varberg
 Jan-Erik Eriksson, Växtorp
 Lennart Eriksson, Harplinge
 Lennart Eriksson, Kullavik
 Mats Eriksson, Varberg
 Harald Erling, Rydebäck
 Gunne Ewald, Halmstad
 Martin Folestam, Limhamn
 Ulf Fredriksson, Saltsjöbaden
 Bo Fritzon, Varberg
 Bo Gardahl, Halmstad
 Ingemar Gottfridsson, Laholm
 Carl Fredrik Graf, Kvibille
 Lars-Göran Grahm, Halmstad
 Olle Green, Markaryd
 Thomas Grevholm, Veinge
 Christer Gunnarsson, Halmstad
 Erling Gunnarsson, Kungsbacka
 Arne Gustafsson, Falkenberg
 Lars Gustafsson, Halmstad
 Hans Hallberg, Falkenberg
 Bengt Hammarberg, Kungsbacka
 Arne Hedman, Getinge
 Jan-Erik Heiner, Halmstad
 Bertil Helgesson, Laholm
 Peter Herlog, Falkenberg
 Peter Hjelm, Halmstad
 Britt Holm, Halmstad
 Gunnar Holmquist, Angered
 Kenneth Hulander, Halmstad
 Johan Håkansson, Halmstad
 Bo Hökfelt, Kungsbacka
 Agne Ivarsson, Ullared
 Peter Jacobsson, Halmstad
 Ingvar Jakobsson, Tvååker
 David Jerhov, V Frölunda

Erik Johansson, Kungsbacka
 Ingemar Johansson, Halmstad
 Ingvar Johansson, Falkenberg
 Kjell-Anders Johansson, Falkenberg
 Lars Josefson, Stockholm
 Sven Jägervall, Halmstad
 Göran Järnebrant, Sundbyberg
 Jan Jönsson, Harplinge
 Stig-Allan Jönsson, Halmstad
 Erik Karlsson, Torup
 Hasse Karlsson, Torup
 Jan-Olof Karlsson, Varberg
 Kurt Karlsson, Haverdal
 Kurt Kaschner, Skummeslövsstrand
 Roland Kramer, Åled
 Bertil Kristiansson, Halmstad
 Tommy Kullenberg, Laholm
 Leif Larsson, Eldsberga
 Magnus Larsson, Oskarström
 Peter Leo, Halmstad
 Carl-Erik Lindegren, Gullbrandstorp
 Göran Lindqvist, Halmstad
 Lars-Olof Ludvigsson, Hamburgsund
 Göran Lundahl, Skottorp
 Jan Lundblad, Förslöv
 Roland Lundén, Halmstad
 Leif Lundin, Oskarström
 Anders Löfgren, Hajom
 Roger Löfstedt, Halmstad
 Lars Malmberg, Steninge
 Casper Malmgren, Halmstad
 Ulf Malmsten, Hovås
 Per Nastell, Halmstad
 Göran Nilsson, Halmstad
 Johan Nilsson, Träslövsläge
 Kjell-Åke Nilsson, Hjärnarp
 Lennart Nilsson, Varberg
 Per Norberg, Uddevalla
 Torleif Nordgaard, Halmstad
 Rolf Norr, Halmstad
 Sonny Norrman, Halmstad
 Jan Nyström, Uggelarp
 Ulf Ohlsson, Smedjebacken
 Jan-Erik Ohmes, Laholm
 Ingvar Ohnell, Mölle
 Jörgen Olsson, Flyinge
 Lars-Olof Olsson, Falkenberg

Hans-Börje Oskarson, Fjärås
 Lars-Gunnar Oskarson, Åsa
 Ingemar Paulsson, Halmstad
 Åke Paulsson, Strövelstorp
 Lennart Persson, Halmstad
 Michael Persson, Halmstad
 Thomas Persson, Morup
 Sture Pettersson, Partille
 Stefan Petzäll, Halmstad
 Stefan Qvist, Gullbrandstorp
 Percy Romberg, Halmstad
 Inga-Lena Rydén, Halmstad
 Johan Rydén, Halmstad
 Stefan Röjelid, Fjällbacka
 Tyko Rös, Steninge
 Peter Sandberg, Göteborg
 Kjell Sjunnesson, Kungälv
 Per Sjöswärd, Rimforsa
 Björn Smedemark, Nacka
 Eva Stensson, Laholm
 Matts Stensson, Laholm
 Roland Stensson, Harplinge
 Gunnar Strandqvist, Halmstad
 Jörgen Svensson, Göteborg
 Sven-Olof Svensson, Halmstad
 Bo Söderberg, Örebro
 Christin Söderberg, Uggelarp
 Håkan Söderberg, Uggelarp
 Ronny Torstensson, Oskarström
 Rolf Täljegård, Halmstad
 Lennart Törnqvist, Stockholm
 Per Ola Ulvenblad, Haverdal
 Pia Ulvenblad, Haverdal
 Carl Johan von Mentzer, Halmstad
 Göran Wahlqvist, Moholm
 Irene Wallefors, Getinge
 Jarl Wallefors, Getinge
 Håkan Wallin, Halmstad
 Lena Wallin, Halmstad
 Christer Wanlert, Malmö
 Kerstin Werner, Halmstad
 Kenneth Wijk, Simlångsdalen
 Jan Wozniak, Halmstad
 Arne Yngvesson, Glommen
 Erik Österberg, Varberg

Vi gratulerar!

Mars 2023

08 Inga-Lill Österberg 75
 08 Lars-Erik Eriksson 60
 10 Kjell Sjunnesson 75
 10 Torbjörn Carlsson 60
 13 Olof Karlsson 60
 16 Gösta Eliasson 80
 20 Bengt Bengtsson 70
 22 Göran Lindqvist 80
 23 Bo Söderberg 80
 24 Thomas Werngren 70
 25 Irene Wallefors 75
 26 Andreas Berner 50
 31 Christer Kjell 80
 31 Gunnel Rydén 75

April

02 Gunnar Johansson 80
 07 Harriet Ohlsson 95
 07 Clarence Axelsson 80
 08 Stefan Selenbrink 60
 09 Lars-Ola Trollér 75
 10 Claes Wolgast 70
 13 Richard Mjöbring 95
 15 Torleif Nordgaard 80
 18 Lars-Olof Ludvigsson 75
 19 Lillemor Schöön Hervén 80
 20 Sten-Erik Carlsson 75
 22 Stig-Allan Jönsson 95
 23 Jan-Erik Martinsen 75
 23 Gunnel Kjell 70
 26 Ingemar Birgersson 60
 27 Mats Josefsson 60

Maj

01 Mats Tornell 75
 03 Kent Bengtsson 85
 06 Mathias Johansson 50

10 Bodil Henningsson 85
 11 Monica Carlsson 75
 12 Sven Jägervall 75
 14 Lennart Rydén 75
 15 Britt Holm 80
 16 Hans Bertilsson 60
 18 Eric Ericsson 60
 19 Lars Hovius 60
 26 Mats Johansson 60
 31 Bengt Ekberg 85

Juni

11 Ylva Johansson 80
 11 Ulf Svensson 70
 12 Göran Lundahl 75
 15 Per Sjöswärd 90
 18 Jan Myrsén 80
 26 Håkan Wennberg 60
 29 Thomas Wessberg 50

Juli

01 Stig-Åke Abrahamsson 70
 03 Erland Artbäck 95
 04 Ingrid Broberg 80
 05 Henrik Lindgren 60
 07 Anders Larsson Ockell 60
 08 Bertil Kristiansson 75
 12 Magnus Carlsson 60
 14 Göran Nilsson 75
 15 Roland Norrman 70
 17 Rolf Norr 90
 23 Seved Almqvist 95
 24 Ingemar Gottfridsson 75
 26 Bengt Arne Palm 70
 27 Mats Carlsson 60
 30 Ronny Torstensson 70

Augusti

02 Tommy Nilsson 60
 05 Kent Hansson 60
 13 Lars Karlson 80
 13 Olle Persson 75
 17 Mikael Jacobsson 60
 18 Lars Carlsson 75
 22 Jörgen Palm 60
 26 Lars Carlsson 60
 26 Joakim Rehnvall 50
 28 Carl-Henrik Lindgren 50
 31 Björn Winberg 75

September

02 Jan Andersson 60
 07 Lars Kärral 90
 08 Solgun Miles 70
 08 Berit Paulsson 70
 09 Ulf von Roth 90
 10 Kenneth Carlsson 80
 11 Inger Benjaminsson-Kindberg 75
 13 Peter Nylander 60
 15 Ann Rydehed 70
 21 Mats Hedberg 80
 23 Thomas Wigström 75
 25 Erik Lithander 75

Oktober

01 Magnus Larsson 70
 02 Ulf Edström 95
 02 Claus Dehlin 60
 06 Carina Staveryd 70
 09 Margareta Hackberg 75
 11 Claes Kramer 75
 15 David Jerhov 60
 17 Jörgen Strid 75
 18 Birgitta Walldén 80
 19 Iris Eklund 80

20 Stefan Hjertlind	60	December	27 Svante Bengtson	70	
22 Peter Upphoff	60	02 Bo Chronier	85	31 Roger Berg	70
25 Thomas Persson	80	04 Bengt Järnliden	70		
26 Lennart Almqvist	85	04 Jonas Larsson	60	Februari	
27 Hans Lundberg	70	12 Pär Herbertsson	70	03 Mats Eriksson	80
28 Kjell Bergström	80	12 Thomas Svensson	60	05 Hans-Olof Pettersson	75
28 Per Muhr	75	14 Ulf Hägglund	80	07 Lennart Karlsson	80
30 Lennart Nilsson	60	16 Paul Degerlund	75	08 Sune Fors	85
		18 Peter Månsson	60	14 Sven-Gunnar Andersson	85
November		19 Bo Fritzon	70	14 Erling Johansson	75
01 Hans-Börje Oskarson	70	23 Hans Wessberg	60	14 Mats Hansson	60
15 Magnus Harrysson	60	26 Marianne Bandheim	70	14 Dragi Ilic	50
17 Bertil Helgesson	85	29 Bengt Malmsten	70	15 Leif-Henrik Andersson	75
17 Kenneth Hulander	80			16 Kent Maltin	70
18 Jan Wozniak	90	Januari 2024		17 Marianne Nilsson	80
20 Kjell Boman	75	02 Jan Larsson	60	22 Ingemar Johansson	75
24 Kent Sjöcrantz	75	05 Lars Gustavsson	85	23 Lars Pålsson	80
27 Dorothy Gustafsson	80	15 Inga Hemningagård	85	26 Tomas Norryd	60
27 Gudrun Eidergård	75	19 Kjell Nord	70	27 Bo Andersson	70
28 Roland Adler	80	25 Gunnar Leoj	80	27 Olle Ljungberg	70
29 Arne Andersson	80	25 Kurt Karlsson	75		
29 Stellan Ericsson	60	26 Per Nilsson	75		

Nya medlemmar 2022

Under 2022 har vi fått 20 nya medlemmar, vilka hälsas hjärtligt välkomna!

Lars-Gunnar Alm, Laholm	Bo Loggarfve, Halmstad
Jonas Anderud, Halmstad	Torbjörn Malmström, Linköping
Frank Andreasson, Hisings Backa	Peter Månsson, Simlångsdalen
Jan Carlsson, Segeltorp	Henrik Nihléen, Halmstad
Magnus Dahlberg, Göteborg	Ronnie Nilsson, Jönköping
Roger Djupsjö, Halmstad	Lars Persson, Göteborg
Henrik Drakenberg, Halmstad	Ingegerd Sjöcrantz, Halmstad
Niklas Falk, Höör	Göran Sjöwall, Skällinge
Dragi Ilic, Grillby	Ola Svensson, Halmstad
Christer Larsson, Halmstad	Claes-Göran Torstensson, Lerdala